הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

גיליון מס' 56 31.3.98
http://www.haaretz.co.il/captain

דו"ח אמין

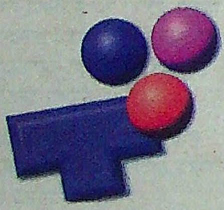
השבוע בדו"ח אמין: 1. גיבור מקומי בנימין נתניהו ודליה איציק מחמיאים לאנלייזר, עו"ד אמנון זכרוני מנסה לגייס אותו למודיעין, ועדת הכנסת מזמינה אותו להעיד ולחוקרי האף־בי־איי אסור לדבר איתו. בארצות הברית מאוד לא אוהבים את זה. 2. כמה עולה היום באג? תקדים: מיקרוסופט מוכרת את גרסת הבטא ל"חלונות 98". כסף קל. 3. קופסה ריקה במחיר מלא על החוצפה של חברות התוכנה עמ' 7

מהפכת הטכנאים

"ממשק המחשב הוא מיזוג של טכנולוגיה ותרבות. הוא מעוצב על ידי הטכנולוגיה, אבל מושפע ומשפיע על האופן בו אנו תופשים את העולם. הממשק הוא ביטוי של תרבות, של רוח התקופה, של ההיסטוריה והשאיפות שלנו".

סטיוון ג'ונסון, ראיון (עמ' 13)

שומרי המסך הטובים ביותר, עמ' 4

מי חטף פתח?

תוכנות ניקוד, עמ' 9

1 באפריל ● הלן האנט ● מרק צבים

עדיעתהגולשים

עמ' 14

תצלום: רויטרס

זוהי איי, שימפנזית הרה בת 21, המתגוררת במעבדת המחקר של אוניברסיטת קיוטו מאז היתה תינוקת בת שנה. מגיל ינקות לימדו החוקרים את איי לתקשר עם אנשים באמצעות זיהוי סמלים, קולות ומספרים על מסך מחשב (בתמונה). כיום איי מסוגלת לתקשר באופן סביר עם החוקרים (משתפת פעולה, אם להשתמש בז'רגון מדורי הפלילים) והגיעה להישגים מרשימים, בעיקר בתחום זיהוי ושימוש במספרים.
נכון, ניסויים כאלה אינם חידוש גדול. פריצת דרך אפשרית עשויה – אולי, לא בטוח בכלל – להתרחש באמצע אוגוסט, אז תמליט איי את גורה הראשון. האם "תצליח" [illegible] להעביר את כישורי השפה שלה לצאצא? החוקרים בקיוטו תוהים אם דבר כזה יכול להתרחש. ובעוד קופים נעזרים במסך המחשב כדי ללמוד שפות, בנ[illegible]ים כבר מספיקים לפרק לגורמים את מה שנקרא "מסך המחשב[illegible] כל זאת בעמוד 13.

מיקרוסופט נגד ג'נרל מוטורס

בתערוכת המחשבים "קומדקס" השווה ביל גייטס בין תעשיית המחשבים לשוק המכוניות, ואמר, ש"אם הטכנולוגיה של חברת ג'נרל מוטורס היתה מתקדמת כמו טכנולוגיית המחשבים, כולנו היינו נוהגים עכשיו במכוניות שעולות 25 דולר, ועושות 1,000 קילומטרים לליטר".

ג'נרל מוטורס הגיבה בהודעה לעיתונות: "נכון, אבל המכונית הזאת היתה מתרסקת פעמיים ביום".

בנוסף התקבלו התגובות הבאות:

1. בכל פעם שהיו צובעים מחדש את הסימנים על הכביש, היה צריך לקנות מכונית חדשה.

2. לפעמים מכונית כזאת היתה פשוט נכבית באמצע הכביש המהיר. הנהג היה מקבל את זה כמובן מאליו, מדליק אותה מחדש וממשיך לנסוע.

3. מדי פעם, פנייה תגרום למכונית לעצור, והנהג יצטרך להתקין מחדש את המנוע. גם את זה הוא יעשה בלי לשאול הרבה שאלות.

4. בכל נסיעה יוכל לשבת במכונית רק אדם אחד, אלא אם כן מדובר ב"מכונית 95" או "מכונית NT". במקרה האחרון, יהיה צריך להתקין בה עוד מושבים.

5. מקינטוש היתה מוציאה מכונית אמינה שהיתה מונעת באנרגיה סולארית, מהירה פי חמישה, קלה לנהיגה – אבל אפשר היה לנסוע בה רק על 5% מהכבישים.

6. הבעלים של מכונית המקינטוש היה מקבל חבילות שדרוג יקרות ממיקרוסופט, שהיו גורמות למכונית שלו לנסוע הרבה יותר לאט.

7. נוריות האזהרה של הדלק, השמן והטמפרטורה היו מוחלפות בנורית אחת, המודיעה "מכונית זו ביצעה יישום בלתי חוקי".

8. מושבים חדשים שייצאו לשוק יחייבו את כל הנהגים להיות בעלי ישבנים בגודל שווה.

9. כריות האוויר היו שואלות "האם אתה בטוח?" לפני הפעלתן.

10. אם הנהג היה מעורב בתאונה, לא היה לו שמץ של מושג איך ולמה היא אירעה, ומה הוא עשה לא בסדר.

צל"ש הקפטן לחודש אדר תשנ"ח/מארס '98 הולך לג'סי ברסט מ"אנקור דסק" של ZDNet (http://www.zdnet.com/anchordesk). ברסט הוא בעל הטור הפופרלארי ביותר באינטרנט, עם יותר מ־1.5 מיליון מנויים, שמקבלים את טורו בדואר אלקטרוני. הקפטן ממליץ להירשם ולהיחשף לתובנותיו המשעשעות של ברסט על אודות עולם התוכנה והאינטרנט (ההרשמה, בחינם, באתר). ברסט מציע גם פורום שבו ניתן להגיב, לשאול שאלות ולהפנות טענות. זה כדאי, אם לצטט את ערוץ הקניות (ואגב, שואל הקפטן, מתי יפתח הערוץ אתר אינטרנט?).

ובגלל מה הגיע לברסט הכבוד הגדול להימנות בין מקבלי צל"ש הקפטן? לפני כשלושה שבועות יזם ברסט עצומה: SMBG (Software Money Back Guaranty), או בעברית: "את הכסף". העצומה קוראת לחברות התוכנה להתחייב להחזיר את הכסף ללקוח לא מרוצה.

נשמע מובן מאליו, נכון? איזה לקוח היה מוכן לקנות מקרר, ארון, מכונית, מכנסיים או מחשב בלי שיתחייבו בפניו כי במקרה שהמוצר פגום או לא עובד, יוחזר לו כספו? אף לקוח הגיוני. ובכל זאת, רוב חברות התוכנה (ונציין לטובה את מיקרוסופט, שכן מתחייבת), לא מוכנות להתחייבות כזו. כל זאת, אף על פי שנדיר למצוא מוצר תוכנה שעובד באופן מושלם. עשרות אלפי לקוחות, ביניהם הקפטן שלכם, השאירו את מיטב כספם על הדוכן, אמיתי או וירטואלי, ונתקלו באין־ספור בעיות, החל משלב ההתקנה, דרך העבודה השוטפת, שלא לדבר על פשלות רצי־ניות של מחלקת התמיכה. חברות התוכנה יודעות לבכות יפה מאוד, וחזק מאוד, על הפרת זכויות היוצרים שלהן. פחות אכפת להן מהזכויות של הלקוח (ראו גם דו"ח אמין, עמ' 7).

ג'סי ברסט, שכאמור נמצא בקשר הדוק עם הקהל, ידע לשים את האצבע על המקום הכואב. העצומה זכתה להצלחה גדולה, עם יותר מ־40 אלף חתימות בשבועיים הראשונים. גם הקפטן שלכם, שבדרך כלל נמנע מעצומות, חתם בגאון. מאחורי ברסט יש את ZDNet, אחד מהכוחות החזקים ביותר בשוק. סביר מאוד להניח שתעשיית התוכנה לא תרשה לעצמה להתעלם.

ועוד אירוע משמח. היום לפני 402 שנה נולד רנה דקא־רט, הפילוסוף הצרפתי שטבע את המונח "אני חושב משמע אני קיים" (הגרסה המלאה של המשפט, אם לדייק, היא: אני מטיל ספק, משמע אני חושב, משמע אני קיים). דקארט, ומטילי הספק באשר הם, חביבים מאוד על האיש עם השפם והמקטרת.

הטלת הספק, אם להאמין לסקרים, היא אחד מהמאפיינים של גולש האינטרנט, שכבר הספיק להתרגל לעובדה כי לא כל מה שאומרים לו בתק־שורת המסורתית נכון ב־100%. תמיד אפשר למצוא עוד דעה, ותמיד כדאי לחפש אותה באינטרנט, אם תשאלו את

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

שומרי המסך – שנועדו במקור להגן על הצג – הם היום מהצעצועים הפופולאריים ברשת. קפטן אינטרנט מציג את המוצלחים שבהם

לא נחים לרגע

עידו דב

המחשבים האישיים הראשונים, בעלי הצג המונוכרומטי [illegible] ירוק או השחור־לבן; סבלו מבעיה של צריבת מסך. מי ששכח לכבות את המחשב בסוף היום, היה עלול למצוא למחרת את עבודתו צרובה, פיסית, על גבי הצג, בלי שתהיה לו שום דרך להסידה משם. את המסכים הפגומים לא נותר אלא להחליף, דבר שהיה כרוך בהוצאה כספית בלתי מבוטלת. ככל שגדל מספר המסכים השרופים שנערמו במחסני חברות וארגונים, גבר הצורך בפתרון, זול ומהיר. כך באו אל העולם שומרי המסך הראשונים.

שומרי המסך היו במקור תוכנות קטנות, שתפקידן היה להשחיר את מסך המחשב אם המשתמש לא ביצע בו פעולה (הקלדה או הזזת עכבר) במשך מספר דקות נתון. לחיצה יחידה על המקלדת החזירה את המסך לחיים.

השלב הבא באבולוציית שומרי המסך היה הדמיה של זיקוקי דינור וצורות גיאומטריות חד־ממדיות. כך הפכו שומרי המסך לזוללי זיכרון, ובתקופת ה־DOS – שבה כל ביט זיכרון היה חיוני לפעולה התקינה של המחשב – הצליחה לא פעם העבודה איתם להשבית לא מעט מערכות. בעיות הזיכרון נפתרו כמעט לחלוטין עם המעבר ההדרגתי לשימוש במערכת ההפעלה "חלונות" בגרסותיה הראשונות, שבחסותה זכו שומרי המסך היפים למקומם הראוי בחיי המחשבים. מערכת ההפעלה עצמה כללה כמה שומרי מסך אלמנטריים (עם שמות מפוצצים כגון "טיסה בחלל" ו"חלונות מעופפים").

במקביל חלה התקדמות בטכנולוגיית המסכים, ובעיות הצריבה נעלמו כלא היו. מסכי המחשב החדשים כשרוניים בהרבה מאבותיהם, ואינם נצרבים בקלות. ייעודם המקורי של שומרי המסך כמגינים מפני צריבה שונה בן־רגע: הם הפכו ללא יותר משעשוע, עם ערך מוסף של הארכת החיים של המסכים. נכון להיום, תוחלת החיים של מסך גרפי מקצועי נעה בין שנתיים לשלוש, ואילו מסך "ביתי" יכול לחיות עד שבע שנים. עבודה רצופה עם שומר מסך מאריכה עוד יותר את חייהם של המסכים, ולכן היא מומלצת על ידי רוב יצרני הצגים.

להלן שומרי המסך החביבים והפופולאריים ביותר שאפשר למצוא כיום בשוק – וגם ברשת. את רובם אפשר להשיג חינם, אחרים לא עולים יותר מכמה עשרות דולרים.

PointCast

תוכנה זו היא אחד היישומים הפופולאריים ביותר באינטרנט. ממשק התוכנה הוא מעין חדר חדשות, המביא למשתמש מבזקים בתחומי העניין שלו, ומציג אותם על המסך בשעה שהמחשב מושבת מעבודה. כיום פוינטקאסט מציע גם שומרי מסך של חדשות לפי נושאים: בריאות, אקדמיה, חוק ועוד – וגם לפי מיקום גיאוגרפי, אם כי ישראל אינה נכללת בינתיים במגזר זה. עוד ניתן למצוא, כחלק מחבילת התוכנה, שומר מסך שמדווח על החדשות העסיסיות ביותר, בזמן אמת. אך אליה וקוץ בה: התוכנה מנצלת את כוחו של האינטרנט בעדכון החדשות, [illegible] שהיא אטרקטיבית במיוחד לבעלי חיבור קבוע לאינטרנט. משתמשים המתחברים לאינטרנט באופן אקראי באמצעות מודם עשויים לפיכך למצוא את עצמם עם חדשות שלא יצלחו אפילו לשמש כעטיפה לדגים.

http://www.pointcast.com

After Dark

"משפחת סימפסון", "מסע בין כוכבים", לוני טונס ודיסני הם רק חלק מהכוכבים בסדרת שומרי המסך הזו, המשלבת בדרך יוצאת מן הכלל אפקטים קוליים עם אנימציה טובה. הגרסה האחרונה – אפטר דארק 4 – כוללת שומרי מסך תלת־ממדיים יפהפיים, בנוסף לאפליקציה של מבזקי חדשות און־ליין בזמן אמת (לפי המתכון של פוינטקאסט) שאותה אפשר להוריד חינם מאתר החברה. התוכנה קיימת בגרסאות למקינטוש ולפי.סי.

http://www.afterdark.com

אתרים נוספים של שומרי מסך:

קטלוג שומרי מסך לפי סדר אלפביתי – .http://www.screensaver.com
לפחות 1,000 שומרי מסך להורדה בחינם – http://www.galttech.com/ssheaven.shtml
מאות שומרי מסך קטנים לחלונות ולמקינטוש – http://198.166.48.39/screen

מצעד שומרי המסך של http://www.download.com לחודש מארס

1. Hey Macaroni – המקרונים רוקדים מקרנה – 781,902 הורדות
2. Princess Diana Tribute – הנצחת זכרה של הנסיכה המנוחה – 360,682 הורדות
3. Holyear vs. Teethson – מוק מייק במה שיכול להיות הקרב האחרון שלו – 316,161 הורדות
4. Blaze – גרום למסך שלך לעלות באש – 274,312 הורדות
5. Boogie Baby – תינוק נחמד רוקד לצלילי שירי "אנשי הכפר" – 251,882 הורדות
6. Titanic – תמונות, דיאלוגים ועוד מהסרט המדובר – 189,011 הורדות
7. Spray Paint – מישהו עשה גראפיטי על המסך – 162,406 הורדות
8. 3D Santa – סנטה קלאוס תלת־ממדי – 123,617 הורדות
9. Pointcast – חדשות חדשות ועוד חדשות – 107,137 הורדות
10. Amazing JPG – צדו שומר מסך עם התמונות החביבות עליכם – 104,079 הורדות

היי מקרוני

שומר מסך זה הוא אחד משומרי המסך הפופולאריים ביותר ברשת. את מקומם של זוג הקשישים ששרים את ה"מקרנה" על רקע נשים מפזזות תופסים חבורת מקרונים של פסטה לא מבושלת (לא נרשמה קונקורנציה רצינית לסנדי בר).

http://www.visitorinfo.com/software/macaroni.htm

Slagoon

אקוואריום דגים הומוריסטי. אפשר לשלוט על מספר הדגים, סוגיהם וגודלם, ובמהירות השיוט שלהם. אחד משומרי המסך החביבים ביותר המחולקים בחינם ברשת. מומלץ מאוד!

http://www.slagoon.com/gallery/gallery.html

גארפילד

החתול הג'ינג'י המרושע והאהוד מופיע בלא פחות משלושה סוגים של שומרי מסך, בגרסאות הן למקינטוש והן לפי.סי. את כולן ניתן להוריד חינם מאתר גארפילד ברשת.

http://www.garfield.com/game/screensaver

קופידון

ט"ו באב עוד רחוק – אבל מי לא ישמח לקבל חץ מקשתו השלופה של קופידון.

http://www.usacitylink.com/cupid

הבורג

למעריצי "מסע בין כוכבים": שומר מסך תלת־ממדי של האויב הקשה מכל שידעה הסדרה – הבורג.

http://www.cris.com/~shawnlee

לצייר ביד

שומר מסך זה מנצל את טכנולוגיית דיירקט־איקס 5.0, וביכולתו לצייר באמצעות יד וירטואלית ציורים נהדרים, שיהפכו בקלות לשומר מסך. התוכנה מציעה גם מאגר מוכן של ציורים.

http://www.drawinghand.com

מפגש וירטואלי

באתר הזה ניתן למצוא את אחד משומרי המסך התלת־ממדיים המלהיבים שבנמצא: מפגש עם כרישים בלב ים. לבעלי לב חזק.

http://www.mcs.net/~elgin/free.html

כלים לבניית שומרי מסך

כל המעוניינים להנציח את עצמם, את בני משפחתם ו/או את חבריהם בתור שומר מסך יכולים להוריד בחינם תוכנות ליצירת שומרי מסך, בכתובות

http://www.ave.orausa.com
http://www.customsavers.com

הדיסק
החדש
שלך
TDK
CD-R74
CD-RECORDABLE
REFLEX X
650 MB
74 min.
COMPACT disc Recordable
CD-R74 TDK תכתוב עליו פעם אחת והוא לא ישכח את זה.
גם במשרד וגם בבית, כדי לשמור על מה שחשוב לך באמת, אתה צריך אחד ממגוון מוצרי TDK באיכות מעולה שתישאר שלך לתמיד.
קלטות אודיו, קלטות וידאו, CD-R, CD-RW, דיסקטים, קלטות גיבוי, קלטות DAT, מיני דיסקים
שלך לתמיד TDK
בנדא מגנטיק בע"מ תל גיבורים 5 בית טפר, ת"א טל. 03-6819090 פקס. 03-5181090

בית משפט מחוזי בארה"ב פסק בשבוע שעבר בשלב הראשון של התביעה של חברת סאן נגד מיקרוסופט, וקבע כי האחרונה לא קיבלה אישור מלא לשלב בדפדפן האקספלורר את שפת הג'אווה, שפותחה על ידי סאן. כפועל יוצא הורה השופט כי על מיקרוסופט להימנע משימוש בלוגו של ג'אווה. בשלב הבא יידרש בית המשפט להכריע האם עצם השימוש שעושה מיקרוסופט בשפה כפוף להרשאה שקיבלה מסאן.

כמדי שבוע, גם הפעם מציג מנוע החיפוש "יאהו!" שירות חדש: מעתה בסיס נתוני הטלפון של "יאהו!", four11, יכלול מספרים בהייפרלינק, ולחיצה עליהם תשגר את השיחה לטלפון. השיחות, גם מחוץ לארה"ב, יתבצעו באמצעות שירות Net2Phone.

http://yahoo.four11.com

אתר "הוטמייל", המספק שירותי דואר אלקטרוני בחינם, נפל ביום שני שעבר. 20% מ־9 מיליון המנויים באתר לא יכלו לקבל או לשלוח דרכו דואר במשך חמש שעות. דוברת של מיקרוסופט, שרכשו לפני כארבעה חודשים את האתר, אמרה שהבעיה נבעה מתקלה בשרת מרכזי של "הוטמייל".

http://www.hotmail.com

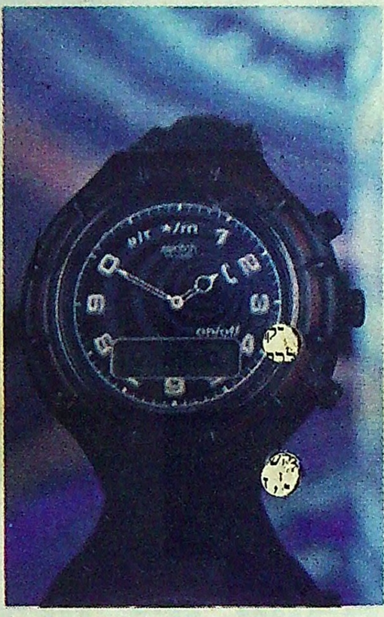
חברת אי־איי־אם מתחילה לשווק בארץ ערכת DVD, הכוללת כונן מתוצרת טושיבה, כרטיס פורס וידאו מקצועי בתקן MPEG II ושלט רחוק. מחיר הערכה: 2,170 שקלים.

תיקון:

מחירו של הג'ויסטיק סיידוויינדר פורס פידבק פרו, מתוצרת מיקרוסופט, הוא 649 שקלים, ולא כפי שפורסם.

תצלומים: אי־פי

עולם המחשבים לא קופא על שמריו, אבל כמו שסרטים טובים יוצאים לאקרנים לפני טקס האוסקר, כך ממתינים פיתוחים טכנולוגיים לחשיפה בתערוכות מחשבים גדולות, ועדיף שזו תהיה Cebit, תערוכת המחשבים הגדולה בעולם, המתקיימת מדי שנה בחודש מארס. חבציר השנה העלה בין היתר שעון יד של חברת סווטץ' עם טלפון דיגיטלי מובנה, שיכול לשמש כשלוחה של כל טלפון אלחוטי. שיווק השעון יח[illegible]ף השנה, ומחירו יהיה פחות מ־500 דולר. חברה בריטית הציגה מחשב ארגונית בגודל של כרטיס אשראי, שיכול להכיל עד 3,000 שמות, מספרי טלפון, כתובות, הערות ביומן וכו'. מחירו 272 דולר, והוא נכנס לכל ארנק. אבל החידוש התתרני ביותר הוצג דווקא בתערוכת המשחקים שהתקיימה בניו יורק: סוכריה על מקל דיגיטלית, שבלחיצת כפתור משמיעה מוסיקה, דיבוב של סרטים מצוירים ועוד. הסוכריה משדרת בתוך הפה, דרך השיניים לתוך האוזן הפנימית. אף אחד לא שומע חוץ מהמלקק. אידיאלי לשימוש בכיתה.

סמיך ממים, עובר במודם

היום מוכרים באינטרנט מניות, יין וכרטיסי טיסה. בקרוב ימכרו ברשת גם דם

בתוך חודשיים מתעתד בנק דם בדרום פלורידה לייסד אתר אינטרנט שיציע לבתי חולים "תחנה אחת לקניות עבור שירות עירויי הדם שלכם", אמר ד"ר צ'ארלס רוּאולט, נשיא "מרכז הדם הקהילתי של דרום פלורי־דה" הממוקם בברווארד.

"זו תהיה מהפכה בחלוקת הדם ברחבי המדינה", אמר רוּאולט, שיהיה הנשיא של האתר – שהוקם למטרות רווח. האתר שי־מכור מנות דם, "בורסת חלוקת המשאבים באינטרנט", יפעל בדומה לבורסה. המוכרים – בנקי דם – ינקבו בשמות המוצרים שלהם, ובמחיריהם. הקונים – בתי החולים, ובנקי דם אחרים – יקנו מנות דם במחיר הטוב ביו־תר. המיזם החדש יאפשר למרכז בברווארד להיפטר מעודפי דם, שגדלו בשנים האחרונות לאחר שכמה בתי חולים עזבו אותו לטובת בנק הדם של "פאלם ביץ'".

הקונספציה אינה חדשה לגמ־רי. "בורסת הדם הלאומית" במ־רילנד היא אחד משני ארגונים המנסים לתאם בין בנקים ובתי חולים הזקוקים למנות דם לכא־לה הנהנים מעודפים. עובדי הבו־רסה הזו נושאים ונותנים על המחירים ועל הצרכים בטלפון, ולעתים מסכמים עסקות ארו־כות־טווח, אומרת המנהלת אנג'לה בוסקמי.

המערכת של רוּאולט, שתהיה הראשונה באינטרנט, תהפוך את המסחר לישיר יותר, וייתכן שת־גביר את התנודות במחירים. מחיר חצי ליטר של כדוריות דם אדומות נע בדרך כלל בין 60 ל־100 דולרים. "אנו נצטרך לחכות ולראות איך זה עובד והאם זה מסייע באופן יעיל", אמרה בוסק־מי.

וחוץ מזה מרקיז, הכל פיצוץ

איש רצח איש אחר, ואם רוצים אפשר להאשים את האינטרנט

לכריסטופר מרקיז היו אויבים בכל רחבי ארה"ב, מבלי שהוא יצא כלל את שערי ביתו שבוודמונט. הנער בן ה־17, שנשר מבית הספר התיכון, בילה את ימיו מול המחשב שלו, וסחר בחלקים של רשתות רדיו באמצעות האינטרנט. אבל הוא הרגיז כמה מלקוחותיו, ובאינטרנט התחילו להר־פיע איומים נגדו.

ביום חמישי שעבר הגיעה לחווה הצנו־עה שמרקיז חלק עם אמו, שילה בת ה־52, חבילה. כשהוא פתח אותה, נשמע פיצוץ עז בבית. מרקיז נהרג; כמה מאצבעותיה של האם נחתכו. היא עדיין מאושפזת.

האם סיפרה למשטרה, כי בנה קיבל שי־חות איום מגבר מאינדיאנה. המשטרה מצאה את כתובתו של כריס דין, נהג משאית בן 36, בין ניירותיו של מרקיז, ועצ־רה אותו ביום ששי בלילה.

לפי תצהיר של המשטרה חש דין כי הוא רומה לאחר ששלח למרקיז 400 דולר בעבור חלקי רדיו. החשדות הם כי הוא עשה שימוש במידע מהאינטרנט לצורך הרכבת מטען צינור. התביעה הפדראלית האשימה אותו בהעברת חומרי נפץ מתוך כוונה להרוג או לפצוע ובהנחת מטען נפץ במטוס. אם יורשע, ייתכן כי יוטל עליו ער־נש מוות.

הפרשה הזו מדגישה את הסכנות הטמו־נות בסייברספייס. בעוד שמרבית שירותי האינטרנט משווקים ככלים המסייעים למ־שתמשים במחקרים שהם עורכים או במ־ציאת חברים בכל רחבי העולם, הרי שלדברי מומחים לתעשייה אוטוסטרדת המידע היתה גם למשכנו של שוק מחתר־תי חופשי שבו ניתן לחלוק בכל, החל בת־מונות פורנוגרפיות של ילדים ועד לשיטות להרכבת פצצות ביתיות.

"הפרשה הזו מלמדת כי במידה רבה האינטרנט הוא עדיין 'מערב פרוע', מקום בלי חוקים או קווים מנחים", אומרת ג'ויס פלורי, מחברת און־ליין ביזנס אטלס, ומד־ריכי אינטרנט אחרים. יש הטוענים, כי הא־נונימיות של הקשרים באינטרנט עלולה לעורר אלימות. "אין קשר אישי המלמד על האישיות של האדם שאיתו באים במ־גע", אומר בריאן מילר, לשעבר פסיכיא־טר, המנהל את "צ'אנל וואן", שירות אינטרנט בבוסטון.

אבל תמיד יש גם מישהו שיגן על הר־שת. "היונבומבר הרג אנשים בחבילות נפץ, אבל איננו רואים את שירות הדואר כמסוכן", אומר פיטר פרימן, דיקן הפקול־טה למחשבים בטכניון של ג'ורג'יה באטל־נטה.

דיוקנו של אנלייזר כסייבר־פולארד

על תומכיו הנלהבים ביותר של ההאקר הישראלי, על הפרצות בחוק המחשבים, ועל עוד דרך להעביר את יחסי ישראל־ארה"ב

דו"ח אמין

עידו אמין

ייתכן שאויביו הגרועים ביותר של אנלייזר הם ידידיו מחוגי השלטון. בעוד שר האוצר מצטלם בכלא האמריקאי עם ג'ונתן פולארד, התפרסמה ב"סן חוזה מרקורי ניוז" – היוצא לאור באזור מרכזי הפיתוח הבינלאומיים בקליפורניה, ושהיה אחד העיתונים הראשונים שפתח אתר באינטרנט – כתבה מעניינת. כותבת ברברה דמיק: "הישראלי שנחשד בפריצה למחשב הפנטגון ושמחשבו הוחרם הפך לגיבור מקומי".

בגוף הכתבה מצוטטים בנימין נתניהו ("הוא מעולה") ודליה איציק ("הוא קוסם שאין להעמידו לדין משום שהידע שלו יעזור למדינה"). לכך מצטרפים דבריו של עורך הדין של אנלייזר, אמנון זכרוני, שמצוטט כאומר שפגש את הרמטכ"ל, אמנון ליפקין שחק (בחתונה, כמה סחבקי), והציע לו לגייס את אנלייזר כדי לפרוץ למודיעין הסורי (מן הסתם לאחר שהאחרון יקים אתר אינטרנט). "בחור כזה יכול להיות מועיל מאוד לחברה", אומר זכרוני. שכן של המשפחה מציין כי אביו של אנלייזר עובד במשרד הביטחון, ולקינוח: אנלייזר הוזמן להופיע בוועדת הכנסת למדע ולטכנולוגיה – ועדה של הכנסת שלאתרה, לפי החשד, פרץ.

על פי "מרקורי ניוז", חוקרי האף־בי־איי, שיזמו את החקירה, אינם מורשים להשתתף בה ישירות. כידוע, על הסגרה אין מה לדבר, והאמריקאים יושבים בחדר נפרד ומעבירים את שאלותיהם לחוקרים הישראלים, שיושבים עם אנלייזר בחדר אחר. גם בישראל דווח על עימות בין החוקרים האמריקאים לישראלים: האמריקאים המתינו בסבלנות שהישראלים יגמרו את חקירתם – אבל כשהגיע תורם הם גילו שחקירתו של אנלייזר הופסקה כי הוא לא הרגיש טוב. הצד הישראלי מכחיש, וכך גם שגרירות ארה"ב בישראל. עו"ד זכרוני מספר כי לעתים ענה אנלייזר באנגלית לשאלות שהופנו אליו מפי החוקרים הישראלים, משום ששליטתו באנגלית טובה מזו של חוקריו והוא העדיף לתרגם בעצמו. לו אני חוקר אף־בי־איי, ייתכן שגם אני הייתי מאבד את הסבלנות.

ומה יהיה עכשיו? לפי זכרוני, בכלל לא בטוח שיוגש כתב אישום. אכן, לפנינו בחור שפרץ למחשבי הפנטגון, ולא רק שלא יוסגר, אלא הוא זוכה לתמיכה חמה של הצמרת הביטחונית בישראל, בה בעת שבארה"ב משקיעים עשרות מיליוני דולרים במאבק נגד האקרים שכמותו בדיוק. התובעת הכללית, ג'אנט רינו, אמרה בימים אלה: "נעבוד מסביב לעולם ובמעמקי הסייברספייס כדי לחקור ולהביא לדין את אלה המתקיפים רשתות מחשבים". דבריה של רינו, אם נקלף מהם את הפוליטיקלי־קורקטיות, די קרובים ל"בכל מקום שבו יהיו, נשיג ונגדע את ידו של הארגון המתקרא (השלם את החסר)". אבל עורך דינו של אנלייזר אומר כי הוא בעצם עזר לפנטגון, ו"תארו לעצמכם מה רב היה הנזק לו היה זה מרגל". אופס! לא אתפלא אם זה בדיוק מה שעובר עכשיו בראש של כמה אמריקאים: אולי אנלייזר הוא באמת מין סייבר־פולארד. ולא משנה שהסבירות שאהוד טננבאום באמת פעל בשליחות רשמית נמוכה מאוד. והמחמאות של נתניהו? נו, הרי אצלנו אין מה להתרגש מכך שהצמרת הפוליטית והביטחונית מביעה יחס חם לעבריין, ולא צריך לקפוץ למסקנות שהוא עשה מה שעשה בשביל מדינה. אבל לך תסביר את זה לגויים.

לי יש שאלה אחרת: אם חושבים חברי הכנסת, עורך הדין, ואולי אף ראש הממשלה, כי לא כל פריצה ראויה לעונש כה חמור – ואם ממילא לא אכפת להם להסתכסך עם האמריקאים – אז למה שלא ידאגו לשנות או לבטל את חוק המחשבים הקיים? החוק הקיים באמת טיפשי, ומאז שהחל הדיון בחוק רבים וטובים הציעו להכניס בו שינויים. במלים אחרות: אם לנער הפורץ לאתר הפנטגון לא אחרי הכל, שיהרסו את חייו, אז למי כן מגיע? לבוגר הפורץ לאתר של חנות צעצועים? לאתר הכנסת? לאתר משרד ראש הממשלה? אולי, באמת, החוק המעניש פריצה וירטואלית בלי גרימת נזק, הוא פשוט מיותר?

גרימת הנזק היא אלמנט שאינו מרגש בחוק המחשבים הקיים, משום שבעת ניסוחו היה נדמה כי עולם המחשבים הוא כה וירטואלי עד כי לא יוכלו לתבוע בו תביעות נזיקין.

אבל, עיניכם הרואות: דווקא חוק המחשבים מתמסמס (ואולי טוב שכך) בבואו למבחן המציאות, ובדיוק מידיהם של אותם פוליטיקאים שהצביעו בעבורו. לעומת זאת, החוק האזרחי הרגיל אולי יוכיח שאונו במותניו – גם בתחום הווירטואלי. אני מתכוון לתביעת נזיקין כספית: ספק האינטרנט שאנלייזר פרץ למחשביו בדרך לפנטגון שוקל עכשיו תביעה על הנזקים שנגרמו לו. אם התביעה אכן תתממש, זה יעלה לאנלייזר ביוקר: אתם יודעים כמה עולה להחליף מערכת הגנה של "פיירוול"? ושם, לשם שינוי, גם לא יעזרו לו מליצי היושר מהמשטרה, ועדת המדע ומשרד ראש הממשלה.

רוצים שיתגלחו עליכם? שלמו

"בטא" היא תקופת הרצה, שבה מנסים מפתחי תוכנה לפלות את הבאגים מפרוותה המבריקה של התוכנה החדשה שהם מפיקים. בדרך כלל, את גרסת הבטא מחלקים למשתמשים רגילים הקשורים בהסכמי סודיות עם החברה, ובוחנים כך את עבודתה של התוכנה "בשטח". זה לא רק כדאי, זה נחוץ והכרחי: בעולם המחשבים של היום אי אפשר לחזות מראש באילו תנאים שונים ומשונים תופעל התוכנה בפועל, ובאילו באגים תיתקל. הניסוי המאסיווי ככל האפשר אמור לגלות את הבאגים לפני שהצרכן יגלה אותם.

לקראת השקת חלונות 95, למשל, הפיקה חברת מיקרוסופט את מבצע הבטא הגדול ביותר בהיסטוריה. מערלם לא טרחו כה רבים לבדוק ביסודיות כה רבה מוצר חדש – ובאמת, זה השתלם, והמערכת ששוחררה לבסוף היתה יציבה ויעילה הרבה יותר ממערכות חלונות הקודמות. אבל שלב הבטא של חלונות 95 נמשך זמן רב, ובין המשתמשים הסקרנים החלו להסתובב תקליטורי בטא עם התקנת חלונות 95 מגרסת ניסוי כזו ואחרת. זה, כמובן, אסור, אבל עז חפצם של משתמשי המחשבים להכיר את מערכת ההפעלה שצופן להם העתיד.

ועתה, הנה אנו מתקרבים להשקת חלונות 98. החודש שלחה מיקרוסופט גרסת ניסיון כמעט סופית ל־30 אלף ה"בטא טסטרים", בוחני הניסוי, שלה. אומרים שיש סיכוי טוב שחלונות 98

נתניהו. "הוא מעולה"

זכרוני. "הוא מועיל לחברה"

איציק. "הוא קוסם"

יגיע לשוק כבר באפריל או מאי השנה, ואלה חדשות טובות. אבל אם אתם לא יכולים לחכות, הפעם מציעה לכם מיקרוסופט ערוץ חוקי לספק את סקרנותכם (או צורכיכם המקצועיים). איך? פשוט מאוד. מיקרוסופט מציעה למכירה דיסקים עם גרסת הבטא של חלונות 98. תקדים משונה, אך אמיתי: לראשונה מוכרת חברת תוכנה גרסאות בטא.

עד 100 אלף משתמשי מחשבים ביתיים מאושרים יוכלו לקבל את גרסת הבטא של חלונות 98. המחיר: 29.95 דולרים + דמי משלוח. הגרסה הזו תפקע בדצמבר 98', וגם עד אז, מיקרוסופט אינה אחראית שזו תעבוד בשלמותה – אחרי הכל, הרי מדובר בבטא. אגב, לא יהיה זיכוי בעת רכישת הגרסה הסופית, ומעניין: מיקרוסופט אינה מעוניינת בתגובות המשתמשים.

אז מה קורה כאן? בטא זה לא; בעצם, זהו ניסיון להרוויח 3 מיליון דולר מהצורך של המשתמשים לדעת מה צופן בחובו העתיד. האם המחיר אינו מופקע, בהשוואה למחירו של האקספלורר, שגרסאות הבטא שלו (וגם הסופיות) חולקו בחינם? אהה, אבל בתחום הדפדפנים יש למיקרוסופט מתחרה.

המניפסט של גונבי התוכנה

וזו הזדמנות לדון בנושא כאוב שתפס כותרות בעת האחרונה: גניבות תוכנה. חברות התוכנה (ובראשן אותה מיקרוסופט) התארגנו, והן אף מפעילות מלשינון ומנגנון משפטי, לצורך לכידת מעתיקי תוכנה, שהם, לדבריהן, השד הרואה ואינו נראה המכרסם ברווחיהן. ההיגיון פשוט: האקר אחד פורץ תוכנה, מחלק את הסיסמה שלו לכל דכפין, ומאותו רגע עומד בפני כל משתמש מחשבים בעולם הפיתוי להשיג את התוכנה בלא תשלום, וחברת התוכנה ניזוקה.

הרשו לי לחלוק על כך. ראשית, אין זכות מוסרית לאף חברת תוכנה שאני מכיר לקום ולטעון טיעונים שכאלה, כאשר על מעטפות התוכנה שהן מוכרות כתוב שהן אינן אחראיות לכך שהתוכנה תעבוד כלל, ושבכלל אין להן מושג למה אתם מעוניינים לקנות את המוצר שלהן, ושאתם עושים זאת על פי גחמתכם הפרטית ובלי שום עילה לפיצוי, שיפוי וגיבוי. הדבר הלא ייאמן הזה כתוב בשחור על גבי לבן (אם כי באות זעירה עד מאוד, ובניסוח משפטי) על כל רשיון תוכנה שראיתי. לעתים, הניסוח כה קיצוני עד שאם תפתחו את קופסת המוצר ותמצאו שהיא ריקה, לא תהיה בכך עילה לתביעה. זו בושה, ואני בספק אם תנאי מכירה שכאלה יעברו מבחן של בית משפט, שיסכים לקבל ניסוחים שכאלה.

כמשקל נגד, תארו לעצמכם שגנבי התוכנה יצעדו לחנויות המחשבים כדי לקנות את הדיסקט היחיד, האמיתי, כשהם לובשים חולצה שעליה כתוב: "הצפייה בחולצה זו וקבלת צ'ק המשוך מפנקס הצ'קים שבכיסה משמעותם אישור וידיעה והסכמה שבכוונתי לחלק לכל מאן דבעי כל דיסקט, לרבות הדיסקט הספציפי שאני קונה מכם עכשיו אך מבלי למעט בכלליות הסעיף, וכמו כן משמעות הצפייה בחולצתי זו הינה ויתור מראש על כל הליך משפטי, פיצוי, שיפוי וגיבוי בקשר לנזקים שייגרמו לכם כתוצאה מהשכפול האמור לעיל, ולו גם בניגוד לתנאים של חוזה או הסכם הצפרנים בתוך עטיפת המוצר או על פניו"?

ג'ון דבוראק, בעל טור המחשבים מרשת ZD, העלה טיעונים נוספים: על פי דבריו, המודל של רשיונות לתוכנה מקורו בעולם המיינפריים, ומקומו בעולם הפי.סי הוא מלאכותי. שואל דבוראק: מדוע עושים ביג דיל מכך שאני עושה עם תוכנה מה שאני עושה עם ספרים? ובכלל, מזכיר דבראק, זוכרים כמה הוליווד פחדה ממכשירי הווידאו, שכאילו נועדו אך ורק להעתקת סרטים (שאינה חוקית)? כיום, ההכנסות ממכירת סרטי וידאו מהוות כמחצית מכלל ההכנסות של הוליווד. ועוד: מה קורה אם מי שפתח את הקופסה הוא ילד בן 15 שקנה משחק? איזה קשר חוזי יכול להיווצר בינו לבין, נניח, מיקרוסופט, אם הוא פותח אריזה של משחק מחשב מתוצרתה?

זה, כמובן, מגוחך. קשה לקבל את העובדה שעל פי חוקי המשחק מותר לחברת תוכנה שמוכרת קופסת קרטון – שיכולה, על פי הכתוב עליה, להיות ריקה לחלוטין – במאות דולרים, ללכת למשטרה, ולהגיש תלונה נגד חברה אחרת על שגנבה ממנה את אותו מוצר שאינו עושה דבר, ושבאריזתו אין דבר זולת אוויר.

ויש גם אספקט כלכלי. כידוע, עולם המחשבים מתחלק לחומרה, תוכנה וגונבה. אם נעריך את כמות הגונבה המסתובבת בעולם, ונכפיל אותה במחירי המחירון, נראה כי הגונבה גורמת לנזק עצום לתעשיית התוכנה. אבל יש כאן כשל מחשבתי כפול ומשולש: ראשית, נדיר שתוכנות נמכרות במחיר המחירון, ובענף נהוג לתת הנחות מפליגות. שנית, העובדה שתלמיד תיכון העתיק תוכנה להנהלת חשבונות, למשל, אינה הופכת אותו ללקוח פוטנציאלי. שלישית, וסליחה עם ידידי בחברות התוכנה, חלק ניכר מן הגונבה המועתקת אינה נשארת על מחשבי המעתיקים אלא מוסרת מיד משום שהיא נמצאת פרימיטיווית, מלאה באגים או סתם לא מתאימה לצורכי המשתמשים. כלומר: מדובר במעין ניסוי, אמנם לא חוקי, אבל ניסוי נחוץ והוגן שבמקרים רבים היצרנים אינם מציעים אותו. האם באמת עולה על דעתן של חברות התוכנה שאנשים יקנו חתולים בשק לאחר שנשרטו פעמים כה רבות?

תוכנה שנמכרת כ"חתול בשק", בלא גרסת ניסוי, בתנאי רשיון שאין להם אח ורע בשום תעשייה אחרת, עם באגים מביכים שאינם מתוקנים לעולם, אין ליצרניה, להרגשתי, בסיס רחב לטיעונים מוסריים כנגד הגונבים אותה. אבל אם חברות התוכנה משוכנעות שקהלן הפוטנציאלי נמצא שם בחוץ, והסיבה שהוא אינו קונה את מוצריהן אינה איכותם הירודה אלא ההיצע הבלתי חוקי שהוא חשוף לו, גם לכך יש פתרון: הידוק הקשר עם הצרכן, גיור אמיתי של תוכנות, מתן אחריות על המוצר ובניית אתרי שירות באינטרנט. אפשר גם ללחום בהעתקות על ידי אינדיווידואליזציה של תוכנה, כך שכל צרכן מקבל משהו המתאים בדיוק לצרכיו, ולא עונה על צרכיהם של אחרים. ואגב, שמתם לב שבאינטרנט לא גונבים דפדפנים? זה מפני שהם מחולקים חינם. מתברר שיש גם מודלים כלכליים שכאלה.

הוליווד עדיין לא בוערת

כבר אפשר לראות סרטים באורך מלא ברשת, אבל האיכות גרועה, המסך קטן ואפילו הפופקורן בבית גרוע יותר. האם כל זה ישתנה בקרוב?

אסף גברון

החודש עלה לרשת, לראשונה, סרט קולנוע באורך מלא. גם בתקופה שבה צירוף המלים "לראשונה" ו"ברשת" שכיח כמעט כמו זריחת השמש, יש בבשורה הזו משהו יוצא דופן. בכל זאת, סרט קולנוע באורך מלא זה כבר לא ותיכות אקראיות של מידע, פיסות סאונד מקוצרות או 30 שניות של וידאו. זה סרט קולנוע באורך מלא.

האם יש לתעשיית הבידור הגדולה ביותר בעולם ממה לחשוש? כדי לקבל אישור לניחוש שלכם, לפיו ממש ממש אין, אתם מוזמנים להפנות את אצבעותיכם לאולם הקולנוע בכתובת: http://www.thesync.com, שבו משודר, בכל עת שתרצו, הסרט Walls of Sound על כל 115 הדקות שלו ושני צבעיו. אני החזקתי מעמד שש דקות. לא בטוח שאם הייתי רואה את הסרט הספציפי הזה באולם מרופד עם מסך ענק ועשרות רמקולים מכל הכיוונים, הייתי מחזיק מעמד יותר משש דקות. אבל גם כך, אין ספק שהאיכות באינטרנט רעה מאוד.

זה לא צריך להפתיע אף אחד – במהירות והטכנולוגיה הקיימים, הצבע לא צבע, התנועה לא תנועה, וקשה למקד את המבט לאורך זמן בצג שגודלו לא עולה בהרבה על זה של שעון יד. עם כל הכבוד, אינטרנט הוא עדיין לא המקום לצפות בו בסרטים.

בקרוב: "הבקרוב"

אבל לא זו השאלה. ברור שתעשיית הקולנוע אינה בסכנה, וגם לא תהיה בעתיד הנראה לעין. ברור שאנשים לא יפסיקו לצאת לקולנוע ובמקום זאת יצפו בסרטים במחשב שבבית. השאלה היא איך הקולנוע והאינטרנט מתייחסים זה לזה, תורמים זה לזה ומתקיימים זה עם זה ובתוך זה, אם בכלל.

עד היום, הקשר בין קולנוע ואינטרנט הסתכם בשני תחומים עיקריים: קידום מכירות (פרומו) לסוגיו, והחלפת מידע לסוגיו. בתחום הפרומו מדובר בעיקר בקידום מכירות של סרטים ספציפיים. זה כבר הפך לסטנדרט שכל סרט הוליוודי מקבל אתר מפואר עוד בשלבי ההפקה שלו, שבו אפשר לקרוא את כל הקרדיטים והמידע הרשמי, לראות צילומי סטילס וקטעים קצרים ולהינות מקשקושים כמו משחקים קטנים או שומרי מסך.

הסיבה היחידה לבקר באתרים האלה היא האפשרות לצפות ב"בקרובים" שלהם. הסרטונים הקצרצרים, המופלאים, רוויי השיאים והדרמות, חופשיים להורדה וצפייה באתרים הללו, כבר בזמן שבו הם מוקרנים בבתי הקולנוע בארה"ב, ולפעמים מדובר בפרק זמן לא קצר לפני יציאת הסרט לאקרנים.

דווקא ה"בקרובים" האלה ממחישים את ההבדל העצום בין המסך הגדול לזעיר. קחו לדוגמה את המקרה של הסרט "גודזילה", שיוצא בארה"ב בסוף מאי וצפוי להיות אחד משוברי הקופות הגדולים של השנה. אחרי שראיתי את הבקרוב המדהים שלו בקולנוע, בקיץ שעבר, רצתי לאתר, וספגתי מכה קשה. הרצתי את הסרטון (שזמן הורדה ממוצע שלו הוא שעה) פעם אחר פעם, ופשוט לא הצלחתי למצוא את הקשר בין אותן שתיים־שלוש דקות שקרעו אותי לגזרים ושפכו לי את המעיים בקולנוע ובין שתיים־שלוש הדקות שהבהבו בעצלתיים על מסך המחשב שלי. התמונות אותן תמונות, המוסיקה אותה מוסיקה, הכל אותו דבר, רק שונה לגמרי.

ישנם גם אתרי פרומו פחות סטנדרטיים ויותר מעניינים. למשל האתר של הבמאי הקנדי העצמאי קווין סמית, שביים את Clerks ו־Chasing Amy (שני הסרטים יוקרנו בקרוב בישראל, אך שמותיהם עדיין לא תורגמו לעברית). אפשר לראות שמדובר בדפים שיצר הבמאי עצמו ולא איזו מחלקת אינטרנט בחברת ענק כגון ורנר או יוניברסל. סמית מרחיב בחינניות על הסרטים, הסיפורים והדמויות מהסרטים השונים, ומספק מבחר גדול של קליפים מתוכם.

עוד דוגמה לאתר פרומו אחר הוא האתר של הסרט הישראלי "הכוכב הכחול". אף על פי שהוא קיים כבר יותר משנתיים ולא עודכן, זה עדיין אחד האתרים הישראליים הטובים והמקוריים באינטרנט. את האתר הגו ועיצבו כמה מעריצים של הסרט מחברת המולטימדיה קורקינט בתל אביב. מעמוד הפתיחה ("ידענו שתבואו") והתפריט שאחריו (שהאפשרויות שלו הן "הכוכב הכחול – הסרט" ו"הכוכב הכחול – הגוף השמימי"), הוא מציע סיור הזוי, מצחיק ובעל היגיון פנימי פרוע, בעלילת הסרט, כולל צילומי סטילס וציורים מהסטורי־בורד המקורי של במאי גור בנטביץ'.

בסוג השני של אתרי הקולנוע מהדור הקודם – האינפורמטיווי – אפשר לכלול כמות ענקית של אתרים, ממקדשי הערצה לשחקנים, דרך ביקורות קולנוע ועד אתרים שמרכזים מידע על פסטיבלים, מלגות וכו'. בסצנות מסוימות, בעיקר זו של הסרטים העצמאיים, יש לסוג האחרון של האתרים חשיבות והצלחה, והם מאפשרים ליוצרים עצמאיים לתקשר, לעזור ולפרסם את עבודתם במסגרת קהלי היעד המצומצמים והמתאימים שלהם. דוגמה לאתר כזה הוא "אינדיווייר", שמהווה מקום מפגש חובה ליוצרים עצמאיים שרוצים להיות מעודכנים בסצנה.

ב־2003 יהיה טוב

אתר כמו "דה סינק", כאמור, לוקח את כל זה קדימה, ובמקום לדבר על הדבר, מספק את הדבר עצמו. כעת יש באתר 25 סרטים, והוא יכול להקרין 200 סרטים באורך של 90 דקות. מלבד Walls of Sound, מציע האתר עשרות סרטים קצרים, וגם שני סרטי אימה קלאסיים מתחילת המאה, אחד מהם גרסה קולנועית מוקדמת לדרקולה הקלאסי. גם הניסיון לצפות בהם לא עלה כל כך יפה בידיו של מוגבל־תשומת־הלב שכותב את השורות האלו, אבל חובה להודות שבמקרה של סרטים משנות ה־20, שגם ככה הם חסרי סאונד, מעוטי גוונים ומדורדרי איכות, קיומם ושידורם באופן נגיש וחופשי כל כך הוא בשורה נפלאה למעריצי הז'אנר, ואפשר להאמין שמעריצים אמיתיים יסבלו את האיכות.

מומחי אינטרנט מצפים שבסביבות שנת 2003 הטכנולוגיות החדשות ישפרו את התמונות הנעות על הרשת בלי הכר. עד אז יהיה אפשר להמשיך ולדון בשאלות הקיומיות שמעסיקות את העוסקים בתחום משחר ימיו – האם הטכנולוגיה החדשה בכלל אמורה לשרת את הטכנולוגיות הישנות ופשוט להעביר את אותה סחורה בדרכים מהירות, נוחות וזולות יותר, או האם האינטרנט יספק בסופו של דבר מדיה חדשה משלו, שתשאב מהאמנויות הישנות של קולנוע, וידאו, אמנות ומוסיקה, אבל תוציא תחת ידיה משהו חדש ואחר.

בינתיים, אפשר לצפות שכמה יוצרים עצמאיים יעלו את הסרטים שלהם לרשת רק אחרי שימצו את כל האפשרויות שלהם להקרין אותם בבתי קולנוע מסחריים אמיתיים, שכמה משועממים יחזיקו מעמד ויצליחו לצפות בסרטים האלה עד הסוף, ושהעולם ימשיך להסתובב בדיוק כפי שעשה אלפי שנים. הוליווד לא ממש תבער מזה.

"דה סינק": http://www.thesync.com

"גודזילה": http://www.godzilla.com

קווין סמית: http://www.viewaskew.com

"הכוכב הכחול": http://corky.net/planetblue

"אינדיווייר": http://www.indiewire.com

http://www.directorunknown.com

"אהובי קנה לי פרח" – ציווי או זיכרון מתוק?

עברית שפה קשה. בלי ניקוד – וכמובן, בלי ההקשר – קשה לדעת מה אומר המשפט. שתי תוכנות ניקוד מנסות להתמודד עם הבעיה, וכמעט תמיד מצליחות

עינת כתב

השפה העברית, לא רק שהיא קשה, מסובכת ונכתבת מימין לשמאל, צריך גם לנקד אותה. כשעובדים על מחשב זאת מתחילה להיות בעיה. במעבד התמלילים וורד (Word), הנפוץ בעולם, נתנו אנשי מיקרוסופט פתרון מינימלי ולא מספק, אבל בשוק קיימות גם תוכנות ניקוד טובות ומקצועיות יותר.

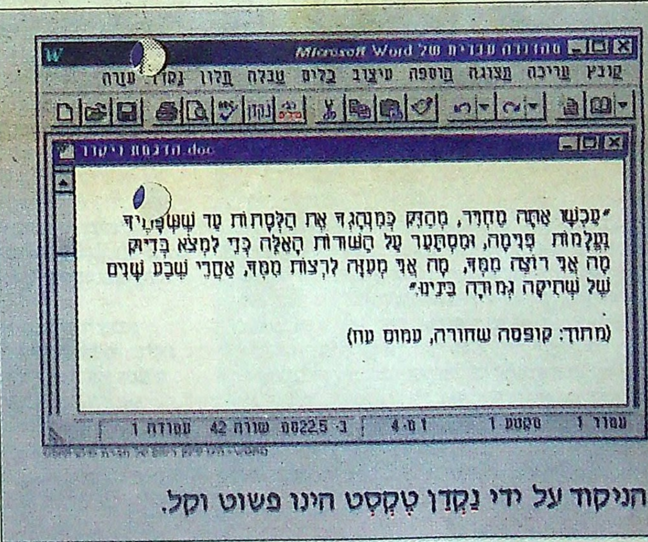
שתי תוכנות לניקוד טקסט בעברית קיימות בשוק. "נקדן טקסט", של מטח (המרכז לטכנולוגיה חינוכית) שזכתה בפרס איל"ה ליישומי מחשב בשנה שעברה היא התוכנה הראשונה שיצאה לשוק. היא חלק מפרויקט "רב מלים" שמטרתו למחשב את השפה העברית. "נקדן טקסט" מנקדת טקסט באופן אוטומטי, ונמכרת בחנויות המחשבים בחבילה מהודרת.

תוכנה אחרת, חדשה יותר, היא "ניקוד", המאפשרת לנקד ניקוד ידני בכל הסימנים. היא פותחה על ידי ברק תעשיות תוכנה, בשל צרכים של אנשי המחקר באוניברסיטת בר אילן, ומשווקת על ידי חברת כלנית. למרות זאת, אי אפשר למצוא אותה בקטלוג המוצרים באתר של כלנית. אפשר להשיג אותה במעבדת המולטימדיה של בר אילן או באמצעות האתר של "ניקוד".

שתי התוכנות נמכרות לקהל היעד המצומצם שכולל מורים לבתי ספר יסודיים, מורים ללשון ואנשי אקדמיה, ומשמש, על פי המפתחים, בעיקר את האוכלוסייה הדתית שצורכת ניקוד טקסטים בוורד בכמות מאסיוות. שתיהן מגיעות על דיסקטים, מותקנות בדקות ספורות ומתלבשות על הוורד. "נקדן טקסט" יוצרת תפריט חדש ולחצן בסרגלי הכלים (יש תקליטון ההדגמה), ו"ניקוד" – סרגל כלים חדש לוורד.

אבל כאן רק מתחילות הבעיות. מלה אחת יכולה להיקרא בהרבה צורות. לא ברור אם המשפט "מה אני רוצה ממך" הוא בצורת זכר או נקבה. הבעיה העיקרית היא במלים שיכולות להיקרא ביותר משתי צורות, כמו המלה "לבנה". לא כולם יבינו משפט לא מנוקד על פי הקשרו בקריאה ראשונה. מסובך? לא צריך להבין את זה לבד. "נקדן טקסט" מנקדת אוטומטית ומדייקת ב־95% מהמקרים, בגלל רב המשמעות של המלים העבריות.

ניקח לדוגמה את המשפט הקלאסי "אהובי קנה לי פרח". האם מדובר במשפט הלקוח מיומנה של נערה מתבגרת המתארת את מה שעבר עליה ביום האתמול או שמא מדובר בציווי למתן תשומת לב? הנקדן ייתן אפשרות ראשונה, לאחר מכן יהיה אפשר לעבור ולשנות את הטעויות בניקוד הידני. החיסרון הגדול של "נקדן טקסט" הוא מחירה: 600 דולר. משורר צעיר שתולה להנאתו שירים על עצים לא יקנה אותה, וגם לא עיתונאי שמבקש לנקד מלה כדי להבהיר את הטקסט לקוראיו.

תוכנת "נקדן טקסט" משולבת במעבד התמלילים Word (למעלה – הלוגו של התוכנה). למטה – סרגלי הניקוד של התוכנה "ניקוד".

"נקדן טקסט"

"נקדן טקסט", כאמור, היא תוכנה שבאה מבית חזק ותומך – המרכז לטכנולוגיה חינוכית. מטרתה לנקד טקסט באופן אוטומטי בלחיצת קליק. מלים שהמילון לא מכיר אפשר להכניס ובפעם הבאה שהתוכנה תיתקל בהן, הן ינוקדו.

יש מלים שאפשר לקרוא בכמעט 20 צורות כשהן בלי ניקוד, לכן הבעיה העיקרית של התוכנה היא הבנת המשפט לפי ההקשר. ראש צוות התוכנה "רב מלים" של מטח הוא יוני נאמן, מהנדס מחשבים ובעל תואר שני בבלשנות, וראש צוות הפיתוח הוא פרופ' יעקב שויקה, מדעי המחשב, אוניברסיטת בר אילן.

נאמן, איך התוכנה יודעת לנקד באופן אוטומטי?

"הנקדן מזהה את המלה בהטיותיה השונות. התוכנה כוללת את כללי הניקוד והדקדוק. הבעיה שהיא שלא תמיד היא פוגעת בול לפי ההקשר. הדיוק הוא של 95%. לזה קוראים עמימות, רב־משמעות – תופעה ידועה בשפה העברית המסובכת. כמעט כל מלה ניתן לקרוא בצורות שונות, והכל יהיה נכון".

אבל מי, חוץ מבית ספר, יקנה תוכנה ב־600 דולר?

"קהל היעד הוא הוצאות ספרים, הוצאות ספרים מנוקדים, בתי ספר, מורות לכיתות נמוכות, צרכנים דתיים שמנקדים טקסט. התוכנה עובדת פי 10 יותר מהר מעבודת ניקוד ידנית".

כמה מלים על פרויקט "רב מלים".

"מטרת הפרויקט הוא מחשוב השפה העברית. החל מבדיקת איות ועד 'טקסט טו ספיץ'' (תוכנה המזהה מלה והופכת אותה לקול), דרך חיפוש טקסטים. אנחנו עובדים על האפשרות לתמצת טקסטים – לא בהכרח להבין אותם, אבל למיין, לחפש, לתרגם ולתמצת טקסט. כדי להכיר את השפה המחשב בודק כתיב וניתוח מורפולוגי, כלומר מתייחס אל מלה כאילו שמדובר בצורת היחיד שלה, עם תחיליות וסיומות. למשל המלה "וכשיכוהו" בתרגום לאנגלית תהיה: and when they will hit him. העברית דוחסת למלה אחת שש מלים באנגלית. כלומר, מנסים לדעת מהו ערך היסוד של כל מלה, כדי לדעת לשים את התנועות בכל מלה. עכשיו אנחנו עובדים על 'טקסט טו ספיץ'', כלומר, תוכנה שמדברת לפי טקסט, וגם להיפך (תוכנה המזהה קול והופכת אותו למלה כתובה), והאפשרות להפעיל זאת על חיפושים מדויקים באינטרנט, כך שאם מחפשים את המלה 'חטיפה', המלה 'חטיף' לא תופיע".

"ניקוד"

"ניקוד" עולה רק 50 דולר. אנשי האקדמיה באוניברסיטת בר אילן לא הסתפקו בניקוד הסטנדרטי, ישבו וחשבו ופנו לברק תעשיות תוכנה והזמינו מהם תוכנה. התוכנה מיועדת למי שמכיר את כללי הניקוד, אבל מי יודע את כל כללי הניקוד?

שמעון הלוי, אחראי מעבדת מולטימדיה באוניברסיטת בר אילן. למה פיתחתם תוכנת ניקוד?

"עלה הצורך בפקולטה למדעי היהדות אצלנו באוניברסיטה. יש מגוון חוקרים שזקוקים לניקוד של טקסט, למשל כאלה שחוקרים את הלשון העברית ומלמדים הבעה ותנ"ך".

לאיזה צרכים משתמשים בתוכנה?

"הדוגמה הכי קלאסית שאני יכול לחשוב עליה היא כתיבת מאמר בנושא הניקוד העברי".

מי עוד ישתמש בתוכנה?

"ההנחה היא שחלק מכתיבת הטקסט זה לנקד אותו. התוכנה מאפשרת לקבל ממשק נוח כדי לנקד לפי הצרכים של הלשון העברית. בעתיד נבנה גרסה מאוחרת יותר שתתן מענה לשכפול וניקוד אוטומטי, לפי מיון והכללה של הפרטים".

תו ניקוד נחשב אות נוספת שמקלידים על אות קיימת (מבחינת המחשב, הניקוד נחשב גופן כמו שאר הגופנים), מה שיכול ליצור בעיות, כמו בניקוד העברי שהוורד מציע, למשל. הבעיה מתחילה לא כשמנקדים, אלא כשמנסים לתקן טעויות. מחיקת תו ניקוד עלולה למחוק את האות עצמה אם לא שמים לב היכן עומדים לפני המחיקה. תוכנת הניקוד פותרת את הבעיה הזאת בכך שלחיצה על כפתור אחד מסרגל הכלים מאפשר לעבור על התווים זה אחר זה. פעם אחת על האות ופעם אחרת על תו הניקוד. מלה בעלת שלוש אותיות עם סימן ניקוד אחד נחשבת למלה בעלת ארבעה תווים ואת ארבעתם ניתן לערוך.

מטח http://www.cet.ac.il

פרטים על "נקדן טקסט"

http://www.cet.ac.il/home/nakdan.htm

האתר של תוכנת "ניקוד" עם דמו להורדה

http://www.niqud.co.il

על אבירים ורשעים

ימי הביניים הם זירת ההתרחשות של משחק אסטרטגיה חדשני ומדהים

עידו דב

לאחר המתנה ממושכת למשחק אסטרטגיה ראוי סוף סוף הגיע משהו שונה, מקורי ומדהים. Myth: The Fallen Lords מגמד כמעט כל משחק אסטרטגיה שנמצא כיום בשוק. המשחק מתרחש, לשם שינוי, לא בעתיד, אלא כמה מאות שנים אחורה, בעידן שבו נשלט העולם על ידי אדונים רשעים ואבירים גיבורים. תושבי הממלכה כוללים גם ענקים, גמדים מסוכנים, וסתם יושבי קבע טובי לב. במלים אחרות – אלה הם ימי הביניים של האגדות, התקופה החביבה על אוהבי ספרות הפנטסיה, שנראה כי נשכחה כמעט לחלוטין מלבם של יוצרי המשחקים.

העולם הזה מדומה בגרפיקה תלת־ממדית מדויקת וריאליסטית, המלווה באפקטים קוליים משכנעים וסרטי הקדמה מצוינים לכל שלב. המשחק מנצל כמעט את כל משאבי המערכת. למי שמעוניין לשחק במשחק אבל אין ברשותו מחשב חזק עם כרטיס מאיץ גרפי 3D־fx, כדאי לרוץ לשדרג את המחשב.

את המשחק אפשר לשחק בשתי גרסאות – לשחקן יחיד או לכמה משתתפים ברשת. בגרסת היחיד יש 25 רמות משחק, כל אחת מהן שונה ומורכבת מקודמתה. מכיוון שהמשחק לא מתרחש בעתיד, לא תמצאו בו מכונות ליצירת חיילים ויחידות לוחמות בכל פינה. פירוש הדבר שבמשחק הזה הרבה תלוי בכושר התכנון של השחקן. ברוב המקרים כדאי להימנע מהיתקלות לא רצויה באויב, ולנהל בצורה חכמה את הקרבות נגדו. קיימות כמה יחידות שונות, ויהיה זה מאוד לא חכם שלא לנצל את תכונותיהן השונות והמיוחדות בקרב.

לאחר שממצים את גרסת היחיד, מומלץ לעלות שלב ולנצל את כוחה של רשת האינטרנט במשחק רב־משתתפים. באופן זו קיימות עוד 14 רמות משחק, מלהיבות עוד יותר. מומלץ להגיע מוכנים ולהכיר את השטח לפני שנכנסים לנעלי הלוחמים, מכיוון שבאינטרנט פזורים לא מעט שחקנים מנוסים שישמחו מאוד לחזות בתבוסתכם.

לפני שתולשים את הצלופן כדאי לדעת שגרסת המשחק שהופצה בחנויות סובלת מלא מעט בעיות. החברה הציבה ברשת "טלאי" שפוטר את המשחק מהבאגים שהתגלו בו לאחר הפצתו הרשמית, וניתן להורידו בכתובת http://myth.stomped.com.

Myth – The Fallen Lords. הפצה: הד ארצי מולטימדיה;
מחיר: 219 שקלים

עשה זאת בעצמך

עבודה בוורד 97 - חלק א'

מי שעבד עם מעבד התמלילים וורד (Word) בגרסה 6 או 7 – יכול לעבור בלי היסוס לוורד 97. הגרסה האחרונה של מעבד התמלילים דומה מאוד לקודמותיה. השינויים הבולטים בוורד 97 – מלבד צורת הממשק הצהבהבה והלחצנים שהופכים לתלת־ממדיים כשעומדים עליהם – הם כלי עבודה חדשים, המאפשרים בין השאר ליצור טבלאות בעיצוב אישי ולכלול במסמכים אפקטים עיצוביים חדשים.

האפשרויות האינטראקטיוויות של וורד 97 – וורד 97 עובד בצמוד לדפדפן האינטרנט אקספלורר, ומחקה את שיטת העבודה שלו כך שאפשר לעבור ממסמך למסמך על ידי לחיצה על המקשים אחורה וקדימה. כשמקלידים במסמך וורד 97 כתובת של אתר או כתובת דואר אלקטרוני היא נצבעת בכחול ומקבלת קו תחתון, או, במלים אחרות, הופכת לקישור. לחיצה על הקישור תפתח את האתר ישירות בתוכנת העיון של המחשב.

וורד 97 כולל סרגל כלים נוסף – סרגל web – שמאפשר עבודה שוטפת עם האקספלורר. סרגל הכלים הזה הוא מעין מיני־דפדפן: אפשר לעבור באמצעותו לאתרים האחרונים שהוקלדו ברשימת הלוקיישן בדפדפן, ולהיכנס ל־favorites המאוחסנים באקספלורר. זו אפשרות מצוינת למי שמחובר בקו נל"ן לאינטרנט – כלומר נמצא און־ליין כל הזמן – ויכול בעזרת הסרגל לגלוש ברשת באמצעות תוכנת הוורד.

סרגל ה־web מאפשר גם להוסיף קישור למסמך באמצעות כפתור הגלובוס (סמל האקספלורר), או דרך הוספה/היפר־קישור (שמו העברי של הלינק בוורד 97). כן ניתן לסמן טקסט שכתוב במסמך, ולהפוך אותו לקישור, על ידי הדגשת הטקסט הרצוי ולחיצה על לחצן הוספה/היפר־קישור. פעולה זו תפתח תיבת דו־שיח, שבה ניתן לרשום את הכתובת בשורה "מיקום עם שם בקובץ (אופציונלי)".

מעצבי אתרים וכותבי HTML יכולים להשתמש בוורד ככלי עבודה, לעצב בעזרתו אתר עם טקסטים וטבלאות, ולשמור את המסמך כמסמך עם סיומת html, במקום סיומת ה־doc הרגילה. האפשרות מצויה בתפריט קובץ/שמירה כ־html. את המסמך ניתן לפתוח בדפדפן דרך file/open file, ובחירת הקובץ השמור.

וורד 97 יודע לקרוא מסמכי וורד שהוקלדו במעבדי תמלילים בגרסאות 6 ו־7, אבל כדי לפתוח בוורד 97 מסמך שהוקלד בגרסאות הקודמות יש לשמור אותו בתיבת הדו־שיח "שמירה בשם" כמסמך מסוג: word 6/95.

קפטן, הצילו!

קפטן יקר! אני מחפש דרך לבנות גופנים בעצמי. אנא עזור לי למצוא תוכנה שבעזרתה ניתן לעצב גופנים בעברית, שיעבדו בחלונות 95.
תודה, דודי

הקפטן משיב: FontLab יודעת לעצב גופנים על בסיס של שינוי גופנים קיימים. את גרסת הדמו שלה אפשר למצוא בכתובת:
ftp://ftp.homecom.com/incoming/pyrus/fl_demo.exe

קפטן יקר! האם תוכל לעזור לי למצוא אתר על ג'יימס בונד? ובאותה הזדמנות – האם תוכל למצוא בשבילי את נעימות הפתיחה של סרטי ג'יימס בונד השונים ב־MP3? תודה
יועד לנגר

הקפטן משיב: בענייני סרטים אין כמו ה־Internet Movie DataBase (IMDB). פשוט הקלד James Bond בשדה "שם הדמות", ותקבל שורה ארוכה של הסרטים, השחקנים וסדרות הטלוויזיה תחת שם זה. לגבי כל אחת מתוצאות החיפוש תמצא שפע של נתונים, ביקורות, תמונות, ציטטות, קישורים לאתרים נוספים, ועוד. נעימות הפתיחה נמצאות ב: http://www.netlife.fi/users/kujaju/bond/bond2.htm. בכתובת זו תוכל למצוא גם אתר מרשים המיוחד לג'יימס בונד, עם קישורים לאתרים נוספים, ודף המיוחד לקיו, שלו שמורה פינה חמה בלב הקפטן.

הי קפטן. יש לי מודם דיימונד, אבל אין לי את הדרייוורים בשבילו. איני יכול לשלוט בעוצמת הקול באמצעות הדרייוורים של תוכנת חלונות. איפה אפשר להשיג דרייוורים מעודכנים?
עמית

הקפטן משיב: באתר דיימונד כמובן (שאמנם מסתתר בכתובת מוזרה):
http://www.diamondmm.com/products/drivers/driver~index.html

קפטן שלום. אודה לך מאוד אם תוכל להפנות אותי לאתרים בנושא יערות הקרן הקיימת לישראל. תודה,
אברהם

הקפטן משיב: מדוע לא לפנות ישירות לקרן הקיימת, ב־http://www.kkl.org.il? באתר מפה של כל יערות קק"ל בארץ, ומידע מפורט על כל יער ויער.

קפטן יקר, היכן אוכל למצוא רשימות של קבוצות דיון בדואר אלקטרוני?
אורי

הקפטן משיב: ניתן לחפש בין 90 אלף קבוצות דיון של דואר אלקטרוני, הרשומות בכתובת http://www.liszt.com.

קפטן הצילו! אני מחפש נואשות אתרים בנושא שפת התכנות דלפי, בעיקר כאלה שאפשר לשאול בהם שאלות.

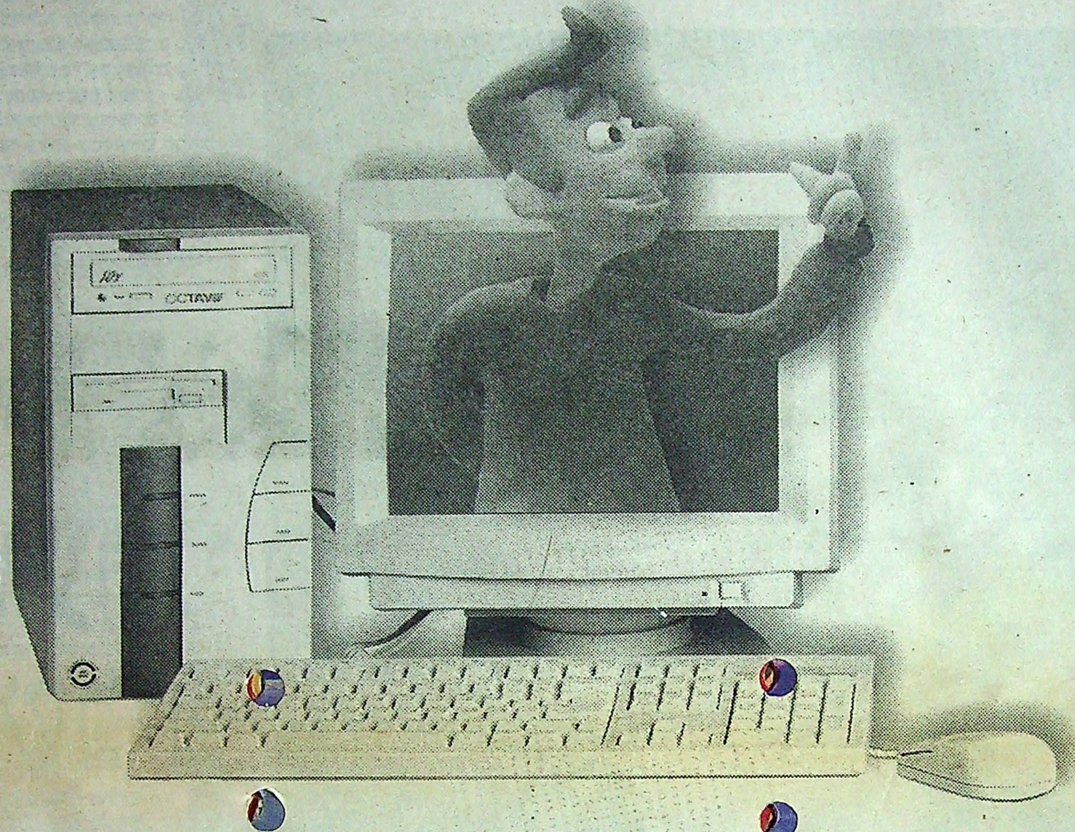
הקפטן משיב: המקום הטוב ביותר להציג שאלות הוא קבוצות הדיון. נסה את news://comp.lang.pascal.delphi.misc. יש עוד כמה קבוצות דיון המתמחות באספקטים שונים של דלפי. מקום מצוין לאתר שאלות ותשובות של אחרים הוא http://www.dejanews.com, שהוא מנוע חיפוש לקבוצות דיון. ולסיום, תמיד תוכל לחפש באתר הבית של דלפי:
http://www.borland.com/delphi.

טיפ השבוע

הגעתם למחוזות רחוקים ואתם רוצים לקרוא את הדואר שלכם, בלי להשמיד את הגדרות המחשב המארח? בקרו ב־http://www.readmail.com, הכניסו את כתובתכם ואת הסיסמה, ואתם בפנים

מחפש מחשב PENTIUM II חזק?

(צילום אילוסטרציה)

■ לוח - intel atlanta 440lx + sound on board ■ מעבד - Pentium II 233 ■ זיכרון - 32 MB Sdram ■ דיסק - DIGITAL WESTREN 4.3 GB
■ מארז - ATX MIDI TOWER ■ CD x 24 ■ כונן - 3.5 אינץ' ■ כרטיס מסך - AGP TRIDENT 4MB ■ מסך - SAMPO 15" MULTIMEDIA
■ מודם - FAX + VOICE + 33.600 ■ כרטיס רשת - ETHERNET 10 BASET PCI ■ מערכת הפעלה חלונות '95

המחיר:

3,950 ש"ח

כולל מע"מ

התחברות לאינטרנט מקנה מחשב PENTIUM II בחצי המחיר, או מחשב פנטיום 200 MMX חינם
מתחברים עכשיו ומשלמים רק 45 דקות גלישה ביום וגולשים ללא הגבלה

המבצע מיועד למצטרפים למועדון אקטיוינט ובכפוף לתקנון המבצע

1-800-50-60-60

אקטיוינט חברת השיווק של
שני טכנולוגיות
מ'יסד 1994 בע"מ

התחבר היום - אלפים כבר עשו זאת

Wired

שגרת היום־יום של אבי, כשהוא היה בן גילי, לא היתה שונה בהרבה מזו שלי. האם יש האטה בקצב השינוי?

"כבר 30 שנה אני אומר לאנשים שהשינויים החומריים בחיינו הם כמעט לא רלוונטיים. השינויים החשובים הם דמוגרפיים, בבריאות ובחינוך. למהפכה הדמוגרפית של 40 השנים האחרונות אין תקדים. כיום, מרבית האנשים בעולם גרים בערים. האורבניזציה משנה את השקפת העולם. השינוי האמיתי הוא בתכנים, לא במוצרים".

למה עלינו לצפות עקב שינויים אלה?

"בעוד 30 שנה, הערים הגדולות עלולות לדעוך במהירות. משרדים במרכז העיר כבר לא מתפקדים כמו פעם. ככל שמידע ורעיונות נעשים ניידים, עבודה שאינה דורשת קשר עם לקוחות או אנשי מקצוע אחרים – במלים אחרות, 75% מהעבודה בארגון כלשהו – אינה צריכה להיעשות במרכז העיר. במשך כ־300 שנה חווינו תנופת בנייה חסרת תקדים, שהופרעה מפעם לפעם. מיתון האט, אך לא עצר אותה. ייתכן שהתנופה הזאת הסתיימה לתמיד".

אסיה אינה מסכימה עמך. הם עדיין בונים גורדי שחקים עצומים.

"מלזיה, למשל, איתנה בדעתה לבנות את העיר הכי

"העושר לא משמעותי כמו שחושבים"

ועוד כפירות מפיו של ההיסטוריון פיטר דרוקר, שצופה את דעיכתם של הערים הגדולות, גורדי השחקים ומיקרוסופט

בלתי נסבלת בעולם. הם בונים גורדי שחקים מגלומניים, את המסגד הגדול ביותר, ואת פקקי התנועה האיומים בעולם. לא רק הערים הישנות הפכו לסיוט. הערים החדשות גרועות לפחות כמוהן".

האם אתה מסכים לכך שחל פיחות בהשפעת הממשלה?

"הממשלה היא תעשייה גדלה. עם כל הדיבורים על צמצום הממשל, הנתח הממשלתי בתוצר הלאומי הגולמי למעשה גדל בהתמדה ב־20 השנים האחרונות. כיום הוא עומד על כשליש או יותר מהתוצר הלאומי בעולם כולו. חלקם של עסקים – ייצור מוצרים ושירותים לצריכה – בתוצר הלאומי הגולמי, ירד בהתמדה מאז 1900. כל העסקים, כולל חקלאות, מצטמצמים בקצב של כ־1% בשנה, בהתחשב בהתרבות האוכלוסייה".

אם כבה, הרי שהעסקים מדלדלים והממשלה עולה!

"בצרפת, תחת שלטונו של לואי ה־14 או ה־15, היו בסך הכל כ־4,000 עובדי ממשלה מרכזיים. כשאנשים מדברים על ורסאי, הם חושבים שזה היה ארמון ענק ומפואר. למעשה, הוא היה בניין משרדים קטן ועלוב. רובע המגורים המלכותי לא היה גדול מהבית שלי. יש לי בית גדול, 762 מ"ר, בגלל שגם אני וגם אשתי עובדים מהבית. אבל למלך צרפת לא היה הרבה יותר מזה. שאר השטח של ארמון ורסאי נתפס על ידי משרדים עלובים באופן בלתי ייאמן, שבהם גרו המשפחות של עובדי הממשלה בפינות חדרים, בלי שירותים פנימיים. היום, אפילו משרד בירוקרטי קטן לא היה נכנס בשטח של ורסאי.

מאז 1900 תחומי הגידול העיקריים היו ממשלה, חינוך ובריאות. ייתכן שהממשלה, שהלכה ותפחה מאז, תפסיק לגדול. יכול להיות שאנחנו נמצאים עכשיו בפסגה".

האם אתה סבור שהפער בין העשירים לעניים באמריקה מתרחב?

"אם זאת השאלה, הרי שהתשובה לה היא שלילית. הפער גדל דווקא מזווית שונה. קיים פער גדל בין אנשים בעלי השכלה גבוהה לבין אנשים בלי השכלה כזאת. ההבדל בין ההכנסה של אפרו־אמריקאי בעל תואר אקדמי לבין ההכנסה של אקדמאי ממוצא אנגלו־סקסי, לטיני או אסיאתי, אינו משמעותי מבחינה סטטיסטית. עד שנת 70' בערך, לא היה שום היגיון כלכלי ללכת לקולג': ההצלחה הכלכלית היתה גדולה יותר אם לא הלכת לקולג', אלא השגת במקום זאת עבודה באמצעות איגוד מקצועי בתעשיות ייצור המוני. אבל סוג העבודות האלה הולך ונעלם. ומכיוון ששחורים עבדו בעבודות כאלה באופן לא פרופורציוני יחסית לחלקם באוכלוסייה, השינוי הזה פוגע במידה החריפה ביותר בקהילת האפרו־אמריקאים. לכן, הפער נובע כמעט ב־100% מהיבטים חינוכיים".

האם הקפיטליזם משתנה?

"בשיא הצלחתו, ג'יי.פי מורגן (אבי תעשיית הפלדה של ארה"ב) היה שווה לא יותר משליש ממה שביל גייטס שווה עכשיו, בהתאמה לאינפלציה. מורגן היה יכול לממן, מכיסו שלו, את כל הצרכים הכלכליים של ארה"ב (חוץ מדיור של תושבים) במשך ארבעה חודשים. 36 מיליארד הדולרים של ביל גייטס יאפשרו לו לממן את אמריקה אולי במשך יומיים. העשירים כבר לא חשובים יותר. הם כבר לא בעלי הון, אלא סלבריטאים. בעלי ההון האמיתיים הם בני המעמד הבינוני – שמפקידים כל אחד 25 אלף דולר לקרן משותפת. זה הרבה מאוד מיליוני דולרים".

האם אתה בעד נקיטת אמצעים נגד המונופול של מיקרוסופט?

"המטרה העיקרית של המאמצים האמריקאיים נגד מונופולים היתה תמיד להביא לתביעה כאשר המונופול כבר כמעט הסתיים. מנהיגים היסטוריים כמו מיקרוסופט פגיעים מאוד לפספוס של מפנה אסטרטגי. אם אתה כל כך מוביל וכל כך שליט – אין לך חברים. אתה חשוף. אבל כשאתה נקלע לצרות, אתה זקוק לחברים. מיקרוסופט חשופה, ודרושה רק טעות רצינית אחת, סיבוך עיקרי אחד בנקודת מפנה חשובה, ואז אף אחד לא ינקוף אצבע לעזור להם".

האם תהיה מיקרוסופט יבמ הבאה?

"סביר להניח שכן. למעשה, ישנה סבירות גדולה למדי שמיקרוסופט תהפוך ל־Control Data של המחר – חברה שביסודה נעלמה להלוטין.

"לפני 30 שנה התחלתי לפקפק במודל של יבמ, אולם מהסיבות הלא־נכונות מבחינה טכנולוגית. לא צפיתי את התפתחותו של המחשב האישי יותר מכל אחד אחר. אז האמנתי שהמחשב יהיה דומה לטלפון או למכשיר הטלוויזיה או לשניהם. מה שלא קרה, עדיין. במקום זאת קיבלנו את המחשב האישי".

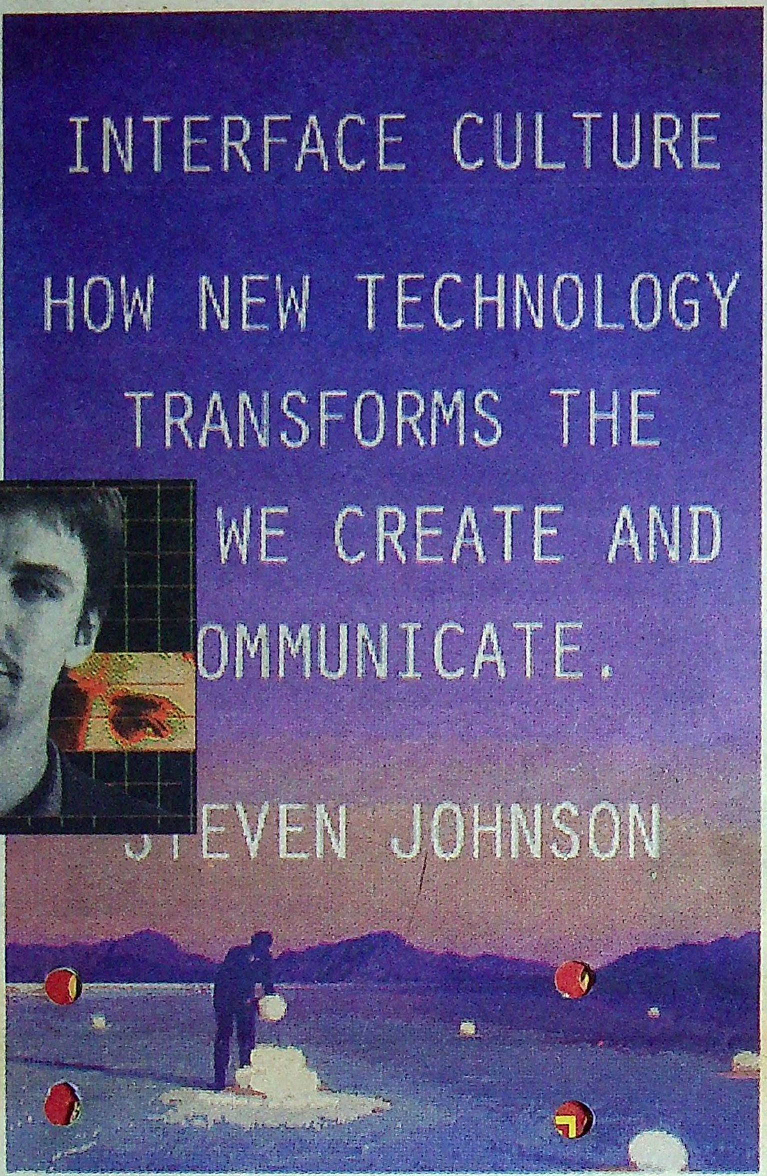
האם יש תיאוריות של כלכלת מידע שאתה מעריך?

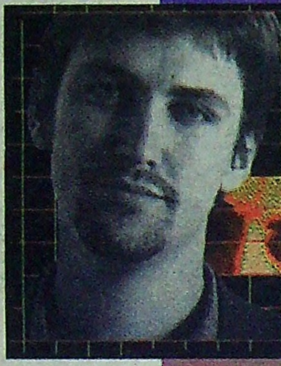
"כלכלה עכשווית פשוט משכללת את המיושן. תיאוריה כלכלית עדיין מבוססת על אקסיומת המחסור, שאינה נכונה ככל שהדברים נוגעים במידע. כשאני מוכר לך טלפון, הוא כבר אינו בידי. כשאני מוכר לך מידע, יש לי יותר מידע בגלל העובדה הפשוטה שאני יודע שיש לך את המידע הזה. ההיגיון הזה אינו נכון אפילו לגבי כסף".

האם אתה חושב שיש משהו ברעיון הזה של כלכלת רשת?

"בכל קהילה במעבר, חשוב יותר את מי אתה מכיר מאשר מה אתה יודע. זוהי ההגדרה הנכונה של עבודת רשת".

בגיל 88 פיטר דרוקר עדיין חריף כתמיד, עם יד על הדופק. ומכיוון שדרוקר הוא היסטוריון שגם מלכלך את ידיו בענייני ניהול אמיתיים, יצא לו בעולם העסקים שם של נביא אמיתי. קווין קלי, העורך בפועל של המגזין Wired עלה לרגל לחוותו של דרוקר בדרום קליפורניה, לשמוע מה הוא חושב בימים אלה.

סטיוון ג'ונסון (משמאל) ועטיפת ספרו. "אנחנו עדיין בשלב מוקדם של המהפכה"

זריחתה של תרבות האינטרפייס

סטיוון ג'ונסון צופה בספר חדש את הפיכתו של הייצוג הדיגיטלי מכלי טכני לזרם אמנותי, שישנה את דרך הביטוי ואת התקשורת האנושית

דפנה לוי־ינוביץ

"גם הקולנוע התחיל כמין שעשוע של מהנדסים ואנשי טכנולוגיה, ובימיו הראשונים אף אחד לא חשב שזאת הולכת להיות צורה חדשה של אמנות או של ביטוי עצמי. נדרשו לו 20 שנה, והקולנוע הפך לכלי אסתטי־אמנותי. האינטרפייס ניצב כיום בדיוק באותו מקום: הוא נולד ככלי, כאמצעי תקשורת, ואין לי ספק שהוא מתפתח לצורה של אמנות".

סטיוון ג'ונסון, בן 27, סיים תואר ראשון בסמיוטיקה באוניברסיטת בראון, בהדרכתו של אומברטו אקו, ובימים אלה הוא עובד על הדוקטורט שלו בספרות אנגלית. הוא ההוגה והעורך של מגזין האינטרנט The Feed, הוא היה כתב העיתון הבריטי "גרדיאן" בארה"ב לנושאי היי טק, כתב ב"ניו יורק טיימס", עיצב אתרי אינטרנט, והמגזין "ניוזוויק" שילב אותו במקום טוב באמצע רשימת 50 האנשים המשפיעים ביותר באינטרנט. בספרו הראשון, "תרבות האינטרפייס", שיצא לאור לאחרונה, מציע ג'ונסון את התזה שלפיה הופך האינטרפייס מכלי שיש לו תפקיד תקשורתי מוגדר לצורה של ביטוי אמנותי, שעם הזמן תתרחק ממקורותיה השימושיים – ותעבור דרך שלבים שונים של ניכור, אוונגארד ופריצות דרך קונספטואליות – כדרכם של ענפי אמנות שונים.

את המונח "אינטרפייס" מגדיר ג'ונסון כ"כל מה שמייצג מידע דיגיטלי בשפה שבני אדם מסוגלים להבין" – אם כי פה ושם בספרו הוא מתייחס לכל כלי שמשמש לתקשורת עם העולם ועם אנשים אחרים כאל אינטרפייס, גם אם מדובר בקתדרלה או במקדש המשמש בני אדם כדי לבטא את אמונתם הדתית, וגם אם מדובר בממשק משתמש, שבאמצעותו מפתה אותנו משחק מחשב כמו "דיוון" לשקוע בעולם דמיוני.

"אינטרפייס הוא המיזוג של הטכנולוגיה והתרבות", אומר ג'ונסון, "הוא מעוצב על ידי הטכנולוגיה שלנו, אבל מושפע ומשפיע על האופן שבו אנחנו תופסים את העולם, על האופן שבו אנחנו יוצרים ועל הדרכים שבהן אנחנו מתקשרים. אינטרפייס מכל סוג הוא כלי לקבל ולתת מידע, אבל הוא גם ביטוי של תרבות, של רוח התקופה, של ההיסטוריה והשאיפות שלנו".

ג'ונסון אינו סבור שהמפגש הראשון בין תרבות לטכנולוגיה נוצר דווקא בתקופתנו הממוחשבת והמחוברת. למעשה, הוא אומר, המפגש הזה התרחש ביום שבו צייר איש המערות את הציור הראשון על קיר המערה: "התרבות תמיד התמזגה עם הטכנולוגיה החדשה, וההפרדה ביניהן היתה מאז ומתמיד הפרדה מלאכותית. אפשר לומר על גוטנברג, ממציא הדפוס, שהוא היה טכנאי, אבל מצד שני הוא זה שאיפשר את ההתפתחות של תרבות הספר, של העיתון המודפס ששינה את התרבות שלנו לחלוטין. 400 שנה אחרי המהפכה שלו, פירסם ג'יימס ג'ויס את 'יוליסס', ושבר את כל הכללים שלפיהם נכתבו ספרים. הוא היה אמן, אבל אפשר באותה מידה לראות בו טכנאי, שעשה לטכנולוגיה של הספרות משהו חדש לגמרי.

"האינטרפייס הוא פריצת הדרך הטכנולוגית, אבל כמו שהקולנוע לא נשאר פריצת דרך טכנולוגית, גם האינטרפייס יצמח להיות צורה של אמנות, שיהיה לה אוונגארד, ויהיו לה ענפים שלא יצמחו לפי התכתיב של 'מוכרחים להיות ידידותי למשתמש', אלא יהיו מנוכרים ואפילו עוינים למשתמש, אבל מעניינים מאוד".

האינטרפייס לא אמור להפוך את המחשב והאינטרנט לקלים להבנה? להדריך ולהוביל אותנו בדרך למה שאנחנו מחפשים?

"האוונגארד הדיגיטלי החדש יהיה אינטרפייס לא מובן, אסוציאטיווי, מוזר ואמנותי: אמנות שתלך ותתנתק מהשורשים שלה ככלי בלבד. מרגע שהאנשים שמתכננים אינטרפייס לא יראו את עצמם רק כמהנדסים אלא כאמנים, הם לא יתנו לבהירות ולקלות התפעול להגביל אותם".

ומישהו ירצה להשתמש באינטרפייס כזה?

"כמו כל אוונגארד, הממסד בטח ישתנק מהתופעה והביקורת תאהב לשנוא אותה, אבל בשביל המעצבים של הגל השני – האפשרויות יהיו בלתי מוגבלות.

"אנשים לא נוטים לייחס יותר מדי מחשבה לאינטרפייס שמשמש אותם", אומר ג'ונסון, "למרות שמדובר בעולם של סמלים המסתיר מאחוריו עולם של מידע בינארי שנהיר רק למתכנתים. אבל אם חושבים על זה, העובדה שיש לנו מחשבים, ויכולת אחסון מידע, וזיכרון דיגיטלי ששומר מידע – כל אלה מקטינים את הצורך שלנו באמצעים מסורתיים ששימשו דורות רבים לשמירה של מידע. למשל? סיפורי עם, מיתוסים, רומאנים רחבי יריעה. היכולת הטכנולוגית הזו הפכה את העולם למהיר יותר. אנחנו יוצרים ספרות, טלוויזיה ואמנות מהירה, קומפקטית, עם מסרים קצרים וחדים, שמעירה לעצמה הערות שוליים ומדלגת מסיפור לסיפור – האינטרפייס הוא הפילטר שלנו, שדרכו אנחנו מעכלים את שפע המידע שבעולם. האינטרפייס הוא 'World Processor' – מעבד עולם".

בעיניך, אמנות וטכנולוגיה הן בעצם אותו הדבר?

"כמעט. האמנות היא זו שמציבה את האתגרים, והטכנולוגיה היא זו שעונה עליהם. אחרי המצאת הדפוס, הצורך בהעברת מסרים מדור לדור באמצעות סיפורים הלך וקטן, כי אפשר היה להשתמש בספרים לשם כך. הצרכים שלנו משתנים בהתאם לכלים שיש לנו, וגם היכולות שלנו משתנות בהתאם".

אנחנו הופכים להיות שטחיים יותר?

"במהלך העבודה על הדוקטורט שלי בספרות אנגלית, מצאתי את עצמי שוקע ביצירות מאוד מורכבות של המאה הקודמת. שקעתי בהן לגמרי, וממש הרגשתי כאילו אני מתפקד בקצב ובזמן אחר מן המציאות שהתנהלה סביבי. הקצב של החיים שלנו הופך את היצירות האלה לפחות רלוונטיות".

"תרבות האינטרפייס" הוא ספר יוצא דופן, וג'ונסון מודה שהמשיכה הגדולה שלו לתחום נבעה מהעובדה שכמעט ולא נכתב עליו שום דבר תיאורטי. "אני מוקסם מהאפשרות לשאול את עצמי איך נולדות צורות ביטוי חדשות, ולראות את התהליך מתרחש בפועל. בתקופה שלנו הכל קורה כל כך מהר, שאין לי ספק שאני עוד אהיה בסביבה כדי לראות אם צדקתי".

אתה לא חושב שההתייחסות לאינטרפייס כאל אמנות תגדיל את הניכור והטכנופוביה, שגם ככה מונעות מאנשים מסוימים להתחבר למחשב ולרשת?

"כל התפתחות תת־תרבותית מרגיזה ומעליבה את מי שהמסורת יקרה ללבו, וכל אמנות אמיתית גם פוגעת ברגשות של חלק מהציבור. האינטרפייס הוא הדרך שלנו לדמיין לעצמנו את המידע, והוא ישתנה יחד איתנו – לטוב ולרע".

גורלו של כל כלי תקשורת הוא להפוך לעוד צורה של ביטוי אמנותי?

"לא בהכרח. יש אמצעי תקשורת שהמהפכה הזו פסחה עליהם, כמו הטלפון או הטלגרף. ישנן צורות תקשורת שפשוט מעוררות בנו דחפים אמנותיים בדרכים לא־צפויות. אף אחד לא העז לדמיין יצירות גדולות כשהוכרזה המצאת הצילום".

אתה מוכן לנבא איך ייראה האינטרפייס של העתיד?

"הכל קורה מהר כל כך, ואנחנו נמצאים בשלב כה מוקדם של המהפכה, שעדיין אין אפשרות לנבא אילו איכויות יצמחו ממנה. האינטרפייס הולך ונעשה חשוב יותר ככל שאנחנו הופכים ליותר ממוחשבים ומחוברים, ויש לנו צורך גדול לייצג מידע ולארגן אותו. בינתיים חלק גדול מהניווט שלנו בסייברספייס נעשה באמצעות טקסטים – ולא כשיוט או ריחוף בחלל ערטילאי ומלא סמלים, כפי שחזה ויליאם גיבסון. יש לנו נטייה לראות באינטרפייס גרפי אינטרפייס טוב יותר, אם כי בפועל, כשכמויות המידע כמעט אין־סופיות, לטקסט יש יתרונות".

אילו?

"נסי לדמיין שאת מחפשת ספר בספרייה. ברור שלפתוח את הקטלוג ולקרוא היכן מונח הספר קל יותר מלשוטט בכל הבניין, אף על פי שהוא תלת־ממדי ומעניין, ואסוציאטיווי וכדומה".

ובכל זאת, ניחוש לעתיד?

"באופן כללי, אני חושב שהאינטרפייס יביע רגשות ועומק פסיכולוגי, אבל לא בצורה ישירה. אמנות האינטרפייס, וזאת רק התחושה שלי, תהיה דומה מאוד לארכיטקטורה מבחינת ההשפעות הסובייקטיוויות שלה. הצורה תוביל אותך דרך החלל".

האם אתה כבר רואה ניצנים של תת־התרבות החדשה הזו, שתיקח אותנו הרחק מחדרי התכנון והפיתוח של התוכנות אל עולם האמנות?

"בוודאי. באינטרנט. מספיק להסתכל על אתרים כמו The Fray או The Blue Dot, שכל מהותם ביטוי עצמי: הם מפגינים עצמאות, מרדנות, חזון שקשה למסגר אותו ועיצוב משוחרר שלא דומה לדברים אחרים. בהרבה מקומות באינטרנט אפשר לראות רצון להתנסות, פתיחות מחשבתית – ובעיני זאת הוכחה חותכת לכך שתת־תרבות האינטרפייס נמצאת כבר בראשית זריחתה".

Interface Culture מאת סטיוון ג'ונסון. הוצאת Harper; 272 עמודים; 16.80 דולר בחנות הספרים אמאזון – http://www.amazon.com

את מגזין האינטרנט The Feed ניתן לקרוא ב־ http://www.feedmag.com

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

1 באפריל

"1 באפריל" הוא האתר שבו תוכלו לרכוש את הערכה המלאה לעבודה בעיניים על כל מי שלא יודע שבאינטרנט אפשר למצוא הכל, גם שטויות במיץ עגבניות: עמודים ראשיים של עיתונים המכריזים כי יקירכם הוא המאהב הסודי של מוניקה לווינסקי, או היועץ הסודי של ביל גייטס, או הזוכה בתחרות הכפילים של ג'יי לנו וכד'; תעודות מפוברקות המעידות כי מאן דהו נבחר לאיש השנה/ אם המילניום/ אב העשור ועוד; גלויות אותנטיות המעידות כי אתם נופשים באיי סיישל, או דואר אלקטרוני מזויף שלכאורה נשלח מטעמם של חשובים, פוליטיקאים, מנכ"לים ועוד כהנה וכהנה. האתר מסתייע בשירותי מנוע החיפוש "אינפוסיק", וקליק קצר מתוכו יסייע לכם למצוא את כתובתו של הקורבן הפוטנציאלי ולשגר אליו את החומר ישירות מהאתר.

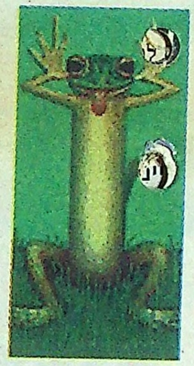
בצד הפושטקי פחות תוכלו לקרוא את ההיסטוריה של 1 באפריל, שהתחיל כדרך לחגוג את בוא האביב; לעיין במתיחות שהרעידו את אמות הספים; ולקפץ לאתרים אחרים שאותה רוח שטות מרחפת גם מעליהם.

http://www.aprilfool.com

שירותי המתיחות של "תרנגולת הגומי" עולים אי אלו דולרים, ומאפשרים לכם לשלוח דואר מזויף, נושא חותמות דואר ובולים אותנטיים מהמקום שבחרתם, על מנת ליצור את הרושם שאתם אכן בקצה השני של כדור הארץ. הגרסה הדיגיטלית של אותה מתיחה תאפשר לכם לשלוח לחברים הודעה לכאורה אותנטית לפיה הם זכו בירושה אדירה, מונו לתפקיד חשוב או נבחרו לכהן כנשיאי האומות המאוחדות.

http://rubberchicken.infospace.com

אתר צרפתי המציע שפע טריקים למכירה:

http://www.franceway.com/can-it

ארכיון ה־1 באפריל מקבץ רשמים ממתיחות שפורסמו ברשת מאז 78', השנה שבה יצאו מערבה ראשוני החלוצים, החולמים ויצרני הסיליקון. מסורת המתיחות מתגלה כאן במלוא הדרה, גם אם בין 20 המתיחות שדורגו כמוצלחות ביותר 19 עוסקות במומחים טכניים. לצד המתיחות יש כאן גם תיעוד של אתרים מצחיקים, מתיחות שנכשלו, כאלה שהפילו בפח המוני גולשים ועוד:

http://www.2meta.com/april-fools/index.html

מקינטושאים מקופחים זוכים לטיפול שוויוני, באתר המספק שפע טריקים שיפילו בפח עמיתים למק:

http://www.cse.psu.edu/~skovrins/fools.html

שטויות קטנות ומרגיזות שיוציאו מדעתו כל אדם שבמחשבו הן יותקנו: החלונות יפלו מהמסך, ולטאות מעצבנות יצוצו מתוך הספריות כדי להוציא לשון בקול.

http://www.lizardworks.com/toys.html

יש לכם חשבון עם מישהו? "הנוקמים" הוא אתר השש אלי קרב, שיציע לכם איך להתחשבן ועם מי, ביום חגם של שוטי תבל. האתר מכריז על עצמו כמקדשם של המתחנים הנוקמים, ומקום העלייה לרגל של קבוצת היוזנט alt.revenge.

http://www.ekran.no/html/revenge

מרבית האתרים הרציניים, החברות המסחריות (בייחוד בתחום המחשבים והאינטרנט) והאישים המפורסמים זכו לכך שיוקמו לכבודם אתרים פארודיים, הלועגים לכל מה שהם מייצגים ומכסחים את כל מה שהם מנסים למכור. חלק מהאתרים הללו חביבים מספיק כדי להיות ראויים לביקור בימים של עליצות הדעת:

נטסקייפ ומיקרוסופט יכולות להתכתש לנצ[illegible] והאתר הבא ימשיך לשחוט את שני הדפדפנים גם יחד:

http://www.dartmouth.edu
/~rm[illegible]ull/MSIEspoof.html

אחד השמות החברה'מניים שטרם אומצ[illegible] ידי מנוע חיפוש ישראלי, יאללה, משמש את הגרסה המבודחת של "וואלה!" – כאן עם קטגוריות לדתיים בלבד, קמיעות ופולחנים, מכירת לוקשים ברשת וגם חייזרים עכשיו.

http://www.atheist.org.il/yalla

"יאהו!" טוב הלב עובר מתיחת פנים אכזרית ב:

http://www.bcpl.lib.md.us/~dbroida/yoohoo.html

ואלה הערים הסמויות מן העין של אימפריית גיאוסיטיס, בגרסתן התוקפנית החדשה:

http://www.bcpl.lib.md.us/~dbroida/geecities.html

אחת ממאות הפארודיות על מרכולתו של האיש שכולם אוהבים לשנוא כוללת משחק פליפרים המתרחש על פרצופו של ביל גייטס, סיור מדומה בביתו, וגרסאות חדישות של הדפדפן – המכונה כאן "אקספלויטר" (נצלן):

http://www.winblows.com/Shaft/winblows.html

מיוסיקנט – אתר מוסיקה ישראלי שייפתח מחר – כולל חנות דיסקים וירטואלית (המציעה בשלב זה כ־3,000 כותרים הכוללים את מרבית הדיסקים הישראליים ודיסקים לועזיים בהדפסה מקומית), ומאגר מידע על יותר מ־10,000 אלבומים ו־120 אלף שירים. עוד אפשר למצוא: דפי אמנים, לוח הופעות ארצי ומדור חדשות.

http://www.musicnet.co.il

האקדמיה של נאס"א מציעה הכשרה לכל מי שחולם להיות אסטרונאוט: מחנות קיץ במרכזי החלל של הסוכנות הם רק אחת האטרקציות. פרטים על התוכניות ועל הכישורים הנדרשים (אזרחות אמריקאית תעזור) – באתר.

http://www.nasa-academy.nasa.gov

עוד אתר הצופה לעבר המילניום: "נשיונל ג'יאוגרפיק" מקיים מדי שבוע ראיון עם דמויות בולטות מתחומים שונים, שבמרכזו השאלה מה צופנת באמתחתה שנת 2001.

http://www.nationalgeographic.com/features/98/faces

באתר של קבוצת הביטוח "מנורה" אפשר למצוא מידע על ביטוחים שונים, ולחשב עלות ביטוח בשיטה קלה ופשוטה.

http://www.menora.co.il

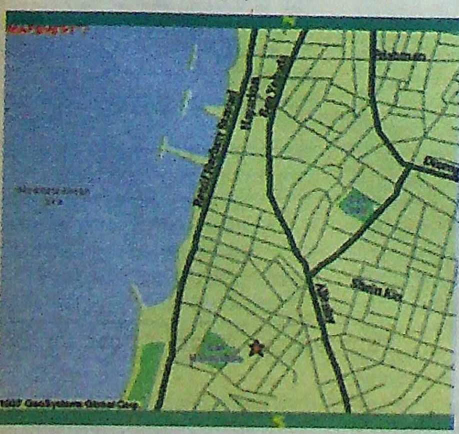
מי שחשקה נפשו במרק צבים או ברוטב קרוקודיל מפולפל לארוחת ערב – כל המתכונים בספר הבישול באתר של זאטאריין, המתמחה בבישול בסגנון ניו אורלינס.

http://www.zatarain.com

אתר השבוע

MapQuest הוא מאגר מלא של מפות של ארה"ב, אירופה ומדינות נוספות בעולם (כולל ישראל), שממחיש למה אינטרנט במכונית זה רעיון בכלל לא רע. באתר ניתן לקבל, חינם, הוראות נהיגה מכל נקודה לכל נקודה הממופה בו, עד לפתח הבית, ברמת דיוק מדהימה. יש מפות בקנה מידה גדול, ומפות קטנות יותר שמתארות כל פנייה שצריך לקחת בדרך. להוריד פלאג־אין קטן, ולצאת לדרך.

http://www.mapquest.com

מצעד

עשרת האתרים הפופולאריים של תוכניות טלוויזיה לשבוע האחרון של חודש מארס:

לפי http://www.web21.com

- The Wedding – http://www.abc.com/thewedding
- http://www.nbc.com/tvcentral/shows/seinfeld/index.html – סיינפלד
- 60 Minutes – http://marketing.cbs.com/news/60minutes
- http://www.nbc.com/tvcentral/shows/friends/index.html – חברים
- http://www.nbc.com/tvcentral/shows/er/index.html אי־אר
- http://www.foxhome.com/trustno1– תיקים באפלה
- NYPD – http://www.abc.com/primetime/nypd_blue/index.html
- King of the Hill – http://www.foxworld.com/kingindx.htm
- http://www.spe.sony.com/tv/shows/wheel – גלגל המזל
- http://www.spe.sony.com/tv/shows/jeopardy – מלך הטריוויה

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריינוביץ

יומן

יום שלישי 31.3

04.00 הסופרת אן רייס משוחחת על ספרה "פנדורה"

http://www.msnbc.com/chat/default.asp

08.00 הדוגמנית אמה על רזי אופנת הצמרת

http://www.pathfinder.com/people/interactive/transcripts/e/emme.html

20.00 הזמרת בוני ראייט משוחחת על אלבומה האחרון, "פנדמנטאל"

http://www.kcrw.org

21.00 טום וייטס בהופעת סולו

http://www.kcrw.org

יום רביעי 1.4

00.00 היוסטון אסטרוז נגד הסן פרנסיסקו ג'יאנטס, במשחק הפותח את ליגת הבייסבול האמריקאית

http://www.astros.com/98audio.htm

05.00 קונצרט חי של להקת צ'ומבאוומבה

http://www.liveconcerts.com

דיווחים שוטפים ממסעו של הנשיא קלינטון באפריקה. סנדי ברגר מעדכן

http://www.whitehouse.gov/Africa

יום חמישי 2.4

01.30 שיחה חיה עם ברני, הטירנוזאורוס־רקס הסגול מתוכניות/ספרי הילדים

http://www.asylum.com/si/index.html

08.30 צ'אט עם השחקן הבריטי הצעיר פול ניקולס

http://www.oi.beeb.com/chat/comingup/index.html

יום ששי 3.4

02.30 הופעה חיה של להקת מגהדת

http://liveconcerts.com/events/980402megadeth

07.00 מופעים של טובי הקומיקאים בשידור חי ממועדון "אימפרוב" בלוס אנג'לס

http://www.aentv.com/home/aenlive/livefeed.htm

שבת 4.4

14.00 תוכנית ג'אז בשידור חי מהמרינה של האייאמה, ליד טוקיו, יפאן

http://www.beachfm.co.jp/index.html

יום ראשון 5.4

14.00 "דוקטור דרה" עונה לשאלות מאזינים

http://www.nutzandboltz.com

פראן וביל, זוג פנסיונרים שיצא למסע מסביב לעולם, מדווחים על הרפתקאותיהם

http://tppm.web2010.com/retired/index.html

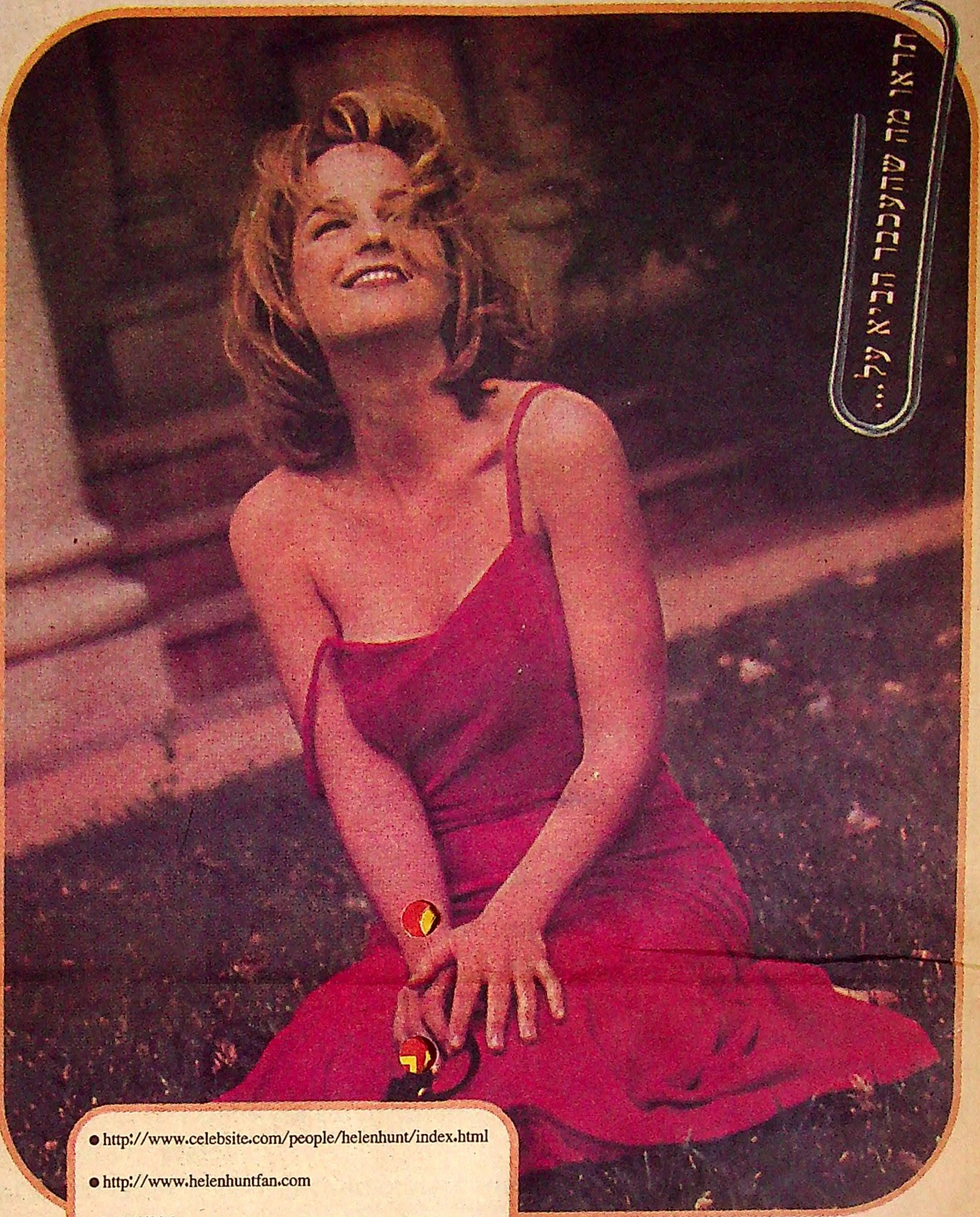
יום שני 6.4

01.30 מופע חי של הרוקיסטים מפורטלנד, להקת אובר קליד והסולן ארט אלקסקיס

http://www.liveconcerts.com

15.00 בארי נורמן, מבקר הסרטים של הבי־בי־סי, מדבר עם גולשים על הקולנוע והחיים

http://www.oi.beeb.com/chat/comingup/index.html

- http://www.celebsite.com/people/helenhunt/index.html
- http://www.helenhuntfan.com
- http://frizbog.org
- http://pages.sssnet.com/cyrus/HelenHunt/index.html
- http://members.aol.com/pianist2b/hhindex.html
- http://www.algonet.se/~toban/index4.htm

הלן האנט

אחרי עשר שניות הלן האנט, הצלע הנשית של סדרת הטלוויזיה "משתגעים מאהבה", מוזכרת באינטרנט לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה" כ־22,003 פעם. היא נולדה ב־15 ביוני 1963 בקליפוניה, לאם צלמת ולאב שחקן־במאי. בגיל שש החליטה שיעודה בחיים הוא להיות שחקנית מפורסמת. שלוש שנים עברו עד שהחלה ללמוד משחק באופן מסודר, ובגיל עשר כבר קיבלה את תפקידה הראשון בסרט טלוויזיה. עד סוף שנות ה־70 הספיקה האנט להשתתף בעוד עשרה סרטי טלוויזיה (הספק נאה למדי לנערה מתבגרת).

אחרי דקה בתום לימודי התיכון נרשמה האנט לאוניברסיטת קליפוניה, אבל אחרי חודשיים נשרה מהלימודים. ב־89' עברה מלוס אנג'לס לניו יורק, ובשנים הבאות שיחקה בהצגות בברודווי, בסרטים ובסדרות טלוויזיה רבות, ש"משתגעים מאהבה" היא הידועה בהן. האנט שותפה להפקה ולכתיבת התסריט של הסדרה, ועל משחקה בה זכתה בפרסי אמי וגלובוס הזהב. לפני שבוע נוסף לארון הפרסים שלה גם אוסקר השחקנית הטובה, על משחקה בסרט "הכי טוב שיש" לצד ג'ק ניקולסון.

אחרי עשר דקות בשנים 7־86' היתה האנט בת זוגו של השחקן מתיו ברודוויק. כיום היא מאורסת לשחקן האנק עזריה, המוכר יותר כקול שמאחורי דמותו של מו, הברמן בסדרה "משפחת סימפסון". בשנת 89' תרמה האנט את קולה ל"משפחת סימפסון", בתפקיד אורח כחברתו האבודה של מו.

אחרי רבע שעה האנט אוהבת לעשות יוגה, לרקוד, לצייר ולבלות עם כלבה האהוב, סמוי לבן ששמו ג'וני.
בסרט "הכי טוב שיש" נראית האנט חשופת חזה למחצה, ובקבוצות הדיון השונות מתנהל ויכוח ער בסוגיה האם באמת רואים לה את הפטמה. מעריצים ותיקים מפנים את התוהים לסרט "רוקדת המים" משנת 92', שבו אפשר לראות את האנט בסצינות הרבה פחות צנועות.

מילון

Shockwave – פלאג־אין שמאפשר לצפות ברשת, דרך הדפדפן, בסרטים שנוצרו על ידי תוכנת מקרומדיה דיירקטור. כל מי שיצר סרט באמצעות תוכנה זו יכול לכווץ אותו באמצעות תוכנה המכונה Afterburner, ואז להציב אותו ברשת, שם יוכל לצפות בו כל מי שהוריד והתקין את הפלאג־אין. לפרטים נוספים:

http://www.macromedia.com

אתר ראי (Mirror Site) – שרת שמספק עותקים של קבצים מקוריים המאוחסנים על גבי שרת אחר. אתרים מסוימים הם כה פופולאריים, עד שנוצר צורך לחלק את הלחץ עליהם על ידי יצירת עותק נוסף שלהם – או יותר. בנוסף, אתרים בינלאומיים רבים מחזיקים אתרי ראי במדינות שונות, כדי לאפשר גישה מהירה יותר לגולשים ברחבי תבל.

Sun microsystems

InterBit
Training & Consulting Ltd.

אם לא השתתפתם
בכנס JavaOne בסאן פרנסיסקו

אז בואו להשתתף ב:

כנס JAVA הישראלי

יום שני, 11.5.98, 09:00-18:00, כפר המכבייה, ר"ג

אל תשאר מאחור,
בוא להתעדכן בכל החידושים
של JDK1.2

JAVA

פריצה
לשווקים חדשים,
חסכון בעלויות והזדמנויות
עסקיות

בואו להתעדכן אודות החידושים הטכנולוגיים ב- JAVA
ולשמוע מנסיון התעשייה הבינלאומית בפיתוח מערכות תכנה מבוססות JAVA

כנס JAVA הישראלי הינו האירוע המקצועי החשוב ביותר של השנה העוסק בחידושים של טכנולוגיות JAVA. הכנס מביא נושאים מרכזיים מתוך כנס JavaOne הבינלאומי הנערך כמידי שנה בסאן פרנסיסקו ומציג את השימושים העיקריים של טכנולוגיות JAVA. הדגש בכנס השנה יושם על פיתוח מערכות ארגוניות מבוססות על טכנולוגיות JAVA תוך שימוש בממשקים סטנדרטיים ופתרונות חדשניים.

הכנס נערך, כמידי שנה, על ידי חברת **אינטרביט הדרכה וייעוץ** בשיתוף חברת **Sun** ויועבר על ידי מיטב המרצים מהארץ ומחו"ל.

הכנס כולל מסלול טכני (Technical Track) למהנדסי תכנה ותוכניתנים ומסלול תעשייתי (Business Track) המיועד למנהלי יחידות מחשב, ראשי צוותים, אנשי שיווק ומקבלי החלטות בתחום ההיי-טק.

ספח הרשמה

לכבוד, סימה, חברת אינטרביט הדרכה וייעוץ.
פקס: 03-7529667, טל: 03-7520676

שם החברה: ______ שם אחראי / מאשר: ______ תפקיד: ______
טלפון: ______ סה"כ לתשלום: ______
פקס: ______ חותמת וחתימה: ______

פרטי הנרשם

שם מלא: ______ תפקיד: ______ כתובת: ______
טלפון ישיר: ______ פקס ישיר: ______ ______
נא לרשום אותי לכנס JAVA הישראלי במסלול: ☐ **Technical Track** ☐ **Business track** Email: ______
המחיר למשתתף $225 + מע"מ
ניתן לבטל השתתפות עד 3 ימים לפני האירוע - לאחר מכן יחוייב המשתתף/ת ב- 50% מהתשלום.
חברת אינטרביט שומרת לעצמה הזכות לביטול האירוע או עריכת שינויים.